ГРОМАДА №61

«HROMADA» 1st Ukrainian Newspaper on the West Coast of the US, a tax-deductible 501(c)(3) non-profit organization

Грудень/December 2022 БЕЗКОШТОВНО / FREE

hromada.us facebook.com/HromadaSF

Щоб кожен, хто зараз служить у ЗСУ, зміг на свята відчути пошану, радість і турботу близьких, волонтер проєкту «Українська мілітарна листівка», знаний львівський художник Євген Равський, розробив вітальні листівки.

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ "ГРОМАДА"

Віталій Портников | НОТАТКИ ЗА ЛИСТОПАД

ЗВІЛЬНЕННЯ І ЗНИЩЕННЯ

"Передайте їм, що я їх знищу". Ці слова, нібито сказані Володимиром Путіним одному з перших західних посередників у війні між Росією та Україною, федеральному канцлеру Австрії Карлу Негаммеру могли у квітні здатися не так недвозначною загрозою, як фігурою мови. До того ж, було не дуже зрозуміло, кого саме збирається знищувати Володимир Путін. Українську владу? Українську держава? Нині відповісти на це питання набагато простіше. Володимир Путін зібрався зни-

стор.13

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ "ГРОМАДА"

Олесь Доній

ХЕРСОН+. ЩО ДАЛІ?

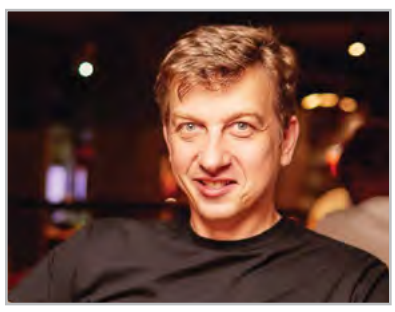

11 листопада 2022 року українські війська увійшли в Херсон. Вся потуга російської армії після 24 лютого спромоглася на окупацію лише одного обласного центру України, і за 8 місяців, підібгавши хвости, окупанти змушені були «перегруповатися» втечею на лівий берег Дніпра. Росія отримала потужний воєнний, інформаційний, психологічний удари. В Україні громадяни й так вірили в неминучість української перемоги, та тепер про очевидну російську поразку почали говорити вже і в Росії. Як і щоразу, після чергової української "вікторії" зміцнилася віра й у західних союзників. «Росія не тільки не повинна виграти цю війну,

стор.9

ПАДАТИ НЕ СТРАШНО — СТРАШНО НЕ ЛІТАТИ стор.3

ЛЮДИНА, ЩО ВІДДАЛА СЕБЕ ФРОНТУ стор.6

БОРІМОСЯ — ПОБОРЕМО стор.7

ПРОЩА ДО ОТЦЯ АГАПІЯ (ПРОДОВЖЕННЯ) стор.11

ЗУСТРІЧАЄМО ЗИМУ ПРИ СВІТЛІ СВІЧОК

Карина Нікітішина

Через масовані ракетні обстріли 23 листопада майже вся Україна лишилася без електрики. Повне вимкнення енергосистеми, або ж «блекаут», настало, і в людей немає часу на пристосування до нових умов – вони вже живуть у цілковитій темряві знеструмлених міст.

Голова «Укренерго» Володимир Кудрицький напередодні пояснював, що «блекаут» – це лише тим-

стор.14

To place ads, advertisement, and other messages: info@hromada.us
Hromada, PO Box 7026, 7 Pixley Ave, Corte Madera, CA 94976

ХІД ВІЙНИ ЗА ОСТАННІЙ МІСЯЦЬ

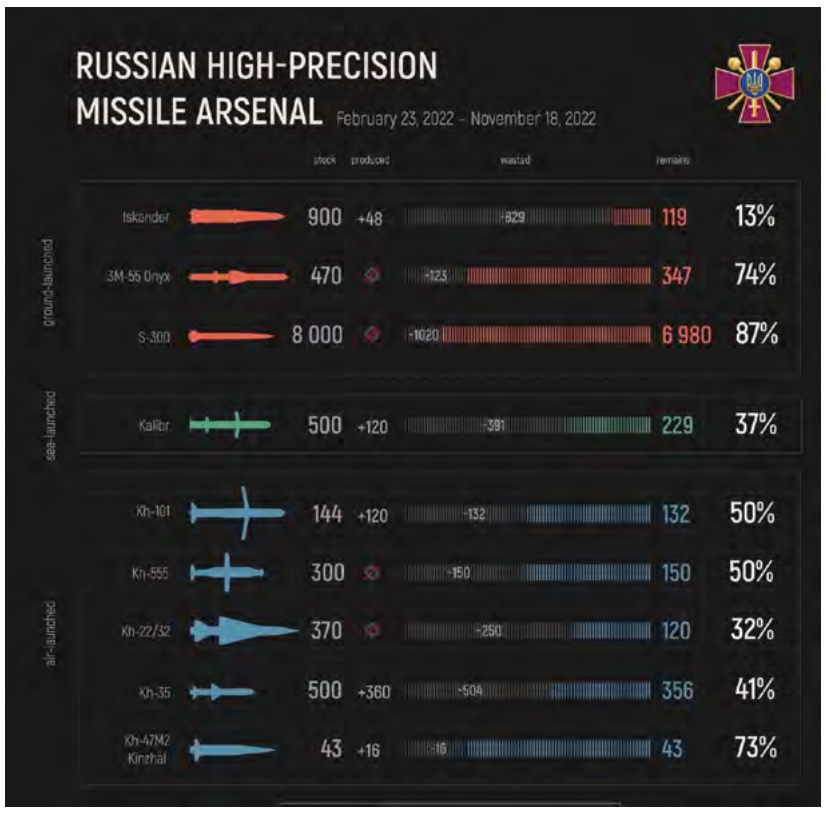

Запас високоточних ракет у Росії

Ситуація в листопаді. Президент Володимир Зеленський розповів, що станом на 20 листопада росія вже випустила по Україні понад 4,700 ракет. 15 листопада росія вдарила по всій території України 96 крилатими ракетами повітряного та морського базування (Х-101, Х-555, «Калібр»), керованими авіаційними ракетами Х-59, а також ударними дронами Shahed-136/131, «Оріон», «Орлан-10». ППО збила 77 ракет і 12 дронів. Також 17 листопада загарбники направили майже 20 ракет по Україні та безпілотники. Силами оборони та ППО знищено 4 крилаті ракети Х-101, 5 безпілотників Shahed-136 та 2 керовані авіаційні ракети.

З початку війни більше 2783 закладів освіти постраждали від бомбардувань та обстрілів. 337 з них зруйновано повністю. 422 підприємства повністю або частково зруйновані. Активи металургійної галузі зруйновані майже повністю. "Ворог пошкодив 826 медичних закладів. Ще 127 росіяни зруйнували вщент". Про це повідомили в МОЗ. Російські війська вже ввійшли чи провели воєнні дії на більш ніж 1/3 заповідних природних територій, через що тамтешні екосистеми стали вразливими. Загалом Україна займає 35% біорізноманіття Європи з понад 70 тис. рідкісних та ендемічних видів флори та фауни, які також знищує Росія під час війни.

Серед усіх деокупованих територій Херсонська область виявилася найбільш замінованою російськими загарбниками. Сапери вже обстежили майже 450 га звільнених територій області та вилучили понад 3,5 тисячі вибухівок.

Генштаб стверджує, що в Криму триває прихована мобілізація до російської окупаційної армії. За його інформацією, у Сімферополі 19 листопада відбулася нарада за участю «керівників силових структур, представників управління міста та голів сільських рад», де головним питанням було невиконання планових показників щодо мобілізації. У зв'язку з цим, у Криму розпочали вручення повісток під підпис.

А в одному з вузів Ростова-на-Дону намагалися завербувати до війська студентів з Африки. Чиновники вишу попередили, що уряд може відмовити їм у стипендії та підвищити плату за навчання, якщо вони не приймуть пропозицію.

Злочини російської армії проти українських дітей

Допомога від Європи.

1) Європарламент спільно з мережею Eurocities, яка включає понад 200 європейських міст, запустили кампанію "Generators of Hope" з відправки до України електрогенераторів і трансформаторів. Президентка ЄП повідомила, що раніше в рамках Механізму цивільного захисту ЄС Україні вже було передано тисячі тон вантажів, у т.ч. близько 500 генераторів. Однак, як підкреслила сама Мецола, "українці потребують тисячі".

2) Згідно з планами Міносвіти Латвії з 2026-2027 навчального року у всіх школах потрібно буде забезпечити викладання як другої іноземної мови однієї з мов Євросоюзу. Ця норма означає, що російську мову не можна буде вибрати як другу іноземну мову.

3) Колишній прем'єр-міністр Великої Британії Борис Джонсон з компанією Circle Health оголосили про початок різдвяного збору коштів на медикаменти та обладнання, які передадуть українським лікарням. Головна мета збору – допомогти українським госпіталям, де лікують поранених і хворих та які ризикують залишитися без важливих медикаментів та обладнання.

Для розміщення реклами, оголошень, та інших повідомлень: info@hromada.us
Hromada, PO Box 7026, 7 Pixley Ave, Corte Madera, CA 94976

ПАДАТИ НЕ СТРАШНО – СТРАШНО НЕ ЛІТАТИ

Олеся Боклаг

Українці. Мета – вижити та взлетіти після падіння... Кілька днів тому я готувалася до такого собі тех-інтерв'ю з кріейторкою додатку TraumaApp (які функції, як ввімкнути, куди писати) Meyli Chapin, але в останній день вирішила ретельніше дослідити життєпис своєї співрозмовниці та зрозуміла, що це буде дуже проникliва та філософська розмова, контакт двох душ...

Україна саднить. І це не про масові удари по АЕС і ТЕС. Й та її частинка у вигляді біженців, які виїхали за кордон, чутлива до ран, ран серця. Переймаючись за друзів і батьків, ставши свідками смерті, насилля та чувши свист небезпеки, ми не уявляємо, як сильно це вражає нашу свідомість. Meyli, на жаль для себе та на щастя для користувачів TraumaApp, уявляє. В 2019 вона сиділа сама в кімнаті готелю, коли стався теракт.

До того вона була звичайною письменницею без фокусу на психології – тепер же співпрацює з багатьма приватними та громадськими закладами, порушуючи тему ментальної безпеки та душевного виживання після складних моментів. Багато хто з нас знає ті історії про надзвичайну стійкість. Але те, що ми зазвичай знаємо – це лише крихітна частина, початок і кінець: ця людина пережила щось жахливе, і тепер вона неймовірна. А Meyli ж хотілося показати отой тунель потворної правди та нічних жахіть, коли хочеться скласти руки, не бачити нікого та викинути період життя під час терапії. Що дівчина і зробила у своїй книзі "Terrorist attack girl" (2022). Сама книга була створена впродовж 6 місяців після теракту – однак Meyli вирішила не друкувати її доти, доки сама не відчує свободу та легкість, щоб вдихнути в кінцівку видання правильні емоції. Водночас мисткиня переконана, що візьмись вона за роботу пізніше – багато фактів було б викривлено. Перш за все, через бажання мозку позбавитися від них; по-друге, просто через плин часу. Так, місцями лексика книги досить жорстока та груба, а деталі ніяк не згладжені – проте саме завдяки цьому прийому легко заглибитися всередину сюжету, перейняти почуття творця (як негативні, так і позитивні) й сказати "вірю". Авторка намагалася довести, що жертвам не має бути соромно ділитися істиною, бо кожен з нас був у такій ситуації, після якої виникає бажання зникнути чи забутися, та віддати належне людям, які борються або коли-небудь боролися. Шлях до зцілення для більшості доволі довгий і виснажливий, але в кінці точно є світло. Ось чому, з погляду дівчини, не існує безнадійних пацієнтів.

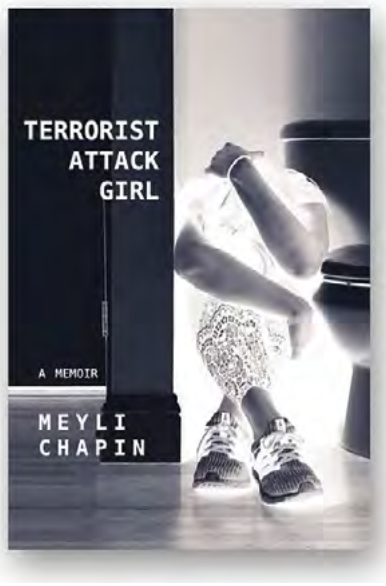

Найважчим та найкропітливішим для пані Chapin був процес редагування. "Дуже важко перечитувати ті сцени вдруге, переосмислювати жахливий стан моєї родини, адже вони хотіли допомогти та не знали як", – каже вона. Невже й справді батьки та наречений не мали шансів зарадити морально пробитій дівчині? Після досліджень письменниця побачила вихід, просто саме тоді її родичам не вистачило сміливості та досвідченості. "Важливо випрацювати алгоритм, набратися терпіння, ставитися з порозумінням до постраждалого, дати йому час заспокоїтися, не нав'язувати одразу повне зцілення, але при цьому демонструвати присутність. Війна має схожу природу: Україні погано, але саме завдяки потужній підтримці союзників ваш народ продовжує боротися. Однак ці донації та гуманітарка напрямлені на допомогу цілій спільноті – для окремої ж особистості пережити втрату рідних чи майна теж важко. Цьому варто приділяти увагу, оскільки нація, яка складається з тисячей депресованих індивідуальностей більш піддатлива до пробиття. Якщо кожен хоча б на годинку спіймає позитивну хвилю та передасть її іншим – шанси на перемогу значно збільшаться. Коли людина знає, що вона не сам на сам зі своїми труднощами, коли в неї раз на день питають хоча б "що ти робив сьогодні?", то ці нерви, перейманння, злість та розчарування проходять набагато легше". Багато сумнівів відвідувало дівчину щоразу, як вона сідала за ноутбук: чи варто зазначати свої релігійні вірування, чи виокремлювати лінію з маленьким хлопчиком... Тут я спитала те, що турбувало мене найсильніше: наскільки різні сприйняття подібних травм у малюків і дорослих. На що отримала відповідь: "Їхні перцепції набагато подібніші, ніж ми припускаємо, і набагато відмінніші. У підлітків, десь після 16, формуються певні персональні стереотипи щодо оточення: всі чоловіки – егоїсти, всі жінки слабкі та ніжні, біла смуга має бути тривалішою за чорну, янгол-охоронець завжди врятує від халепи, загублений телефон – найбільша вірогідна біда. І раптом усі устоєні певності, внутрішня особистість руйнуються. Мене врятували – та я ще довгий час не могла продуктивно працювати, насолоджуватися життям, випромінювати любов. Якщо це дитина, то їй взагалі не позаздриш. Майже з перших кроків після на-

стор.8

НОВИНИ УКРАЇНИ

Загальні бойові втрати противника

За даними Генштабу, загальні бойові втрати противника з 24-го лютого по 30-е листопада 2022 року орієнтовно становили:

особовий склад – близько 88, 880 осіб ліквідовано,

танки – 2,914 од.,

ББМ – 5,872 од.,

артилерійські системи – 1,902 од.,

РСЗВ – 395 од.,

засоби ППО – 210 од.,

літаки – 280 од.,

гелікоптери – 261 од.,

БПЛА оперативно-тактичного рівня – 1,562 од.,

крилаті ракети – 531 од.,

кораблі і катери – 16 од.,

автомобільна техніка та автоцистерни – 4,429 од.,

спеціальна техніка – 163 од.

Парламентська асамблея НАТО і Європарламент визнали Росію державою-терористом

Парламентська асамблея НАТО, яка проходить у Мадриді, закликала створити спеціальний Міжнародний трибунал для покарання російських злочинців та визнала РФ державою-терористом. Про це повідомив голова постійної делегації України в ПА НАТО Єгор Чернєв.

“Всі 30 країн НАТО підтримали пропозиції нашої делегації. Трибунал дасть змогу засудити не тільки безпосередніх виконавців злочинів, але і вище керівництво росії України до НАТО; створення механізму стягнення репарацій з рф за завдані збитки.

“Прийняття цієї резолюції – це важливий політичний крок, який відображає настрої у західних парламентських колах, а тому впливає на керівництво країн у прийнятті рішень”, – пояснив голова постійної делегації України в ПА НАТО.

Європейський парламент також визнав Росію державою-спонсором тероризму – відповідну резолюцію він ухвалив 23 листопада, про що повідомляє, зокрема, фракція Європейської народної партії.

США виділили на військову допомогу для України $400 млн

США передадуть ще $400 млн на військову допомогу для України. Про такий наказ президента Джо Байдена повідомляється на сайті Білого дому.

Ці кошти виділили на предмети та послуги оборонного призначення від Пентагону, а також військові навчання.

До пакету увійдуть: боєприпаси для NASAMS та HIMARS; 150 великокаліберних кулеметів з тепловізійними прицілами для боротьби з безпілотними авіаційними системами (UAS); 200 високоточних артилерійських снарядів; 10 000 мінометних мін; високошвидкісні протирадіаційні ракети (HARM); 150 транспортних засобів HMMWV; понад 100 легких тактичних машин; понад 200 генераторів; гаубиці та інша техніка.

До цього Сполучені Штати виділили Україні новий пакет допомоги у розмірі 4,5 млрд доларів. Гроші підуть на заробітну плату для працівників лікарень, державних службовців та вчителів, а також на пенсії.

Генасамблея ООН ухвалила резолюцію із закликом до РФ виплатити репарації Україні

Генеральна Асамблея ООН на спеціальній сесії ухвалила резолюцію авторства України та ще низки держав, в якій міститься заклик до Росії відшкодувати збитки, завдані повномасштабною агресією. Про це повідомляє «Європейська правда».

За резолюцію проголосували 94 країни, проти висловилися 14, ще 73 утрималися. Проти резолюції висловилися 14 країн: Багами, Білорусь, Китай, Куба, КНДР, Еритрея, Ефіопія, Іран, Малі, Нікарагуа, Росія, Сирія, Центрально-Африканська Республіка та Зімбабве. Цікаво, що традиційно проросійськи налаштована Угорщина підтримала резолюцію.

Держави ООН, які підтримали документ, визнають, що РФ має бути притягнуто до відповідальності за порушення міжнародного права в Україні або проти України, включно з агресією та порушенням Статуту ООН, а також будь-якими порушеннями міжнародних гуманітарного права та прав людини.

Також держави, що підтримали резолюцію, визнають необхідність створення у співпраці з Україною «міжнародного механізму для відшкодування збитків, втрат або шкоди внаслідок міжнародно-протиправних діянь Російської Федерації в Україні або проти України».

Резолюція рекомендує створення членами ООН у співпраці з Україною міжнародного реєстру збитків для реєстрації доказів, заподіяних усім зацікавленим фізичним і юридичним особам, а також Україні з боку Росії.

Канада випустила держоблігації для підтримки України

Уряд Канади від свого імені випустив у обіг державні облігації, кошти від продажу яких будуть передані Україні. Про це оголосили в міністерстві фінансів Канади.

“Аби дати канадцям можливість безпосередньо підтримати хоробрий народ України, уряд Канади сьогодні випускає облігації “Суверенітет України” обсягом 500 млн дол.”, – йдеться у поширеному повідомленні.

Придбати державні облігації можуть усі охочі канадці, а також іноземці. “Канадці, які придбають ці цінні папери, де-факто куплять звичайні п’ятирічні канадські урядові облігації з чинною 3,3% ставкою, що залежатиме від ринкових умов на момент проведення операції. Канадці можуть бути певними в безпеці своїх інвестицій, які повністю забезпечені кредитним рейтингом Канади ААА”, – пояснили у міністерстві.

Президент України цього ж дня подякував за це Трюдо та уряду, зазначивши, що Канада – перша країна, яка запропонувала такий інструмент підтримки. Він назвав випуск облігацій, які будуть доступними для інвестицій не лише в Канаді, а й в усьому світі, "безпрецедентним вчинком".

Усі отримані від продажу облігацій кошти уряд Канади перерахує на спеціальний рахунок МВФ, на який надходить більшість канадської фінансової допомоги Україні. Загалом цього року Канада вже надала Україні фінансової підтримки на 2 млрд дол, що є одним із найвищих показників у світі в перерахунку на душу населення. Окрім цього, ще 2,5 млрд дол. Канада надала у вигляді військової, гуманітарної та іншої допомоги.

Норвегія допоможе Україні з газом: виділила на закупівлю $195 млн

Для цього уряд країни виділив українській державі 195 млн доларів. Про це пише Reuters.

Гроші є частиною раніше оголошеного пакету допомоги в розмірі 1 млрд доларів. Фінансування відбудеться через ЄБРР. «Важливо спрямовувати підтримку через авторитетну, міжнародно визнану організацію, яка забезпечить ефективне та прозоре використання фінансування», – заявив міністр фінансів Норвегії Трюґве Слагсволд Ведум.

Головна причина нестачі коштів – це різниця між вартістю імпортного газу й тарифами для українських споживачів. «Нафтогаз» імпортує газ по $1100–1200 за 1000 кубометрів, а має продавати його по $200–250», – заявляв вже екс-голова НАК Юрій Вітренко. Основну частину газу «Нафтогаз» продає населенню й теплокомуненерго за фіксованим тарифом: для населення – 7,96 грн за кубометр, а для теплокомуненерго – 7,42 грн за кубометр. Упродовж воєнного стану й шести місяців після нього тарифи для населення не зростатимуть, обіцяв прем’єр-міністр України Денис Шмигаль.

Влітку Норвегія стала лідером із постачання газу в ЄС та планує підтримувати нинішній високий рівень видобутку газу до кінця десятиліття. Очікується, що цього року скандинавська країна видобуде близько 122 млрд кубометрів газу, що на 8% більше, ніж у 2021 році.

Справа MH17: Гіркін, Дубінський і Харченко заочно отримали довічне ув’язнення. Пулатова виправдали

Суд у Нідерландах визнав громадян Росії Ігоря Гіркіна, Сергія Дубінського та громадянина України Леоніда Харченка винними у катастрофі MH17 та загибелі 298 людей. Росіянина Олега Пулатова

Для розміщення реклами, оголошень, та інших повідомлень: info@hromada.us
Hromada, PO Box 7026, 7 Pixley Ave, Corte Madera, CA 94976

у справі виправдано, повідомила доктор міжнародного права в Амстердамському вільному університеті Марієке де Гун, присутня під час ухвалення вироку.

«Пулатов виправданий, оскільки не доведено, що він мав змогу скасувати наказ, який уже віддав Дубінський, і не брав належної участі в наданні, транспортуванні і запуску «Бука», – вказала де Гун.

Раніше суд визначив, що літак «Боїнг-777», рейсу MH17, у липні 2014 року був збитий ракетою російського виробництва, випущеною з поля на сході України. «Суд вважає, що MH17 був збитий в результаті обстрілу ракети «БУК» з поля ферми поблизу Первомайська, у результаті чого загинули 283 пасажири та 15 членів екіпажу», – сказав головуючий суддя Хендрік Стінхейс. Суд також заявив, що Росія мала контроль над сепаратистськими силами на сході України в той час, коли літак було збито. Росія категорично заперечує причетність до катастрофи «Боїнга», на борту якого загинули переважно громадяни Нідерландів.

В день масового обстрілу України ракета впала в Польщі та вбила 2 осіб

Як відомо, в другій половині дня у вівторок Росія завдала масованого ракетного удару по території України. Тоді ж у прикордонному селищі Польщі впала ракета, внаслідок чого двоє людей загинули. У Польщі терміново скликали Комітет Ради міністрів з питань національної безпеки і оборони, на якому вирішили підвищити боєготовність деяких підрозділів та розглянути можливість задіяти статтю 4 Договору про НАТО.

Президент Польщі Анджей Дуда в зверненні заявив, що Варшава не має точної інформації, хто саме запустив ракету, яка впала на польську територію, та підтвердив, що вона російського виробництва.

Агентство Associated Press з посиланням на непублічні коментарі американських посадовців повідомило, що на території Польщі могла впасти ракета української ППО, що намагалася збити російську.

Генсек НАТО Єнс Столтенберг додав, що відповідальність за цей інцидент в будь-якому випадку лежить на Росії.

Пєсков традиційно в стилі кремлівської пропаганди звинуватив США та НАТО як "першопричину всього". Водночас він жодним чином не спростував участі самої Росії в ракетному інциденті.

В Україні без світла та води проводять операції з пересадки нирок і серця

У середу, 23 листопада, росіяни знову завдали масового ракетного удару по енергетичній інфраструктурі України.

У Черкасах провели дві операції з пересадки нирок під час відключення світла. Про це в середу, 23 листопада, повідомив заступник голови Офісу президента Кирило Тимошенко на своїй сторінці у Telegram. Він зазначив, що світло в лікарні зникло через масовані атаки Росії по енергетичному сектору України.

"У Черкаському обласному онкоцентрі зробили дві операції з пересадки нирок", – розповів чиновник пресі.

Тимошенко наголосив, що лікарня під час відключення від електромережі перейшла в режим роботи на генераторах.

"Українські лікарі – непереможні", – додав заступник голови ВП. Раніше повідомлялося, що в Києві медики прооперували дитині серце під час відключення світла.

Кардіохірург та директор Інституту серця у Києві Борис Тодуров на своїй сторінці у Facebook опублікував відео того, як лікарі роблять операцію на серці дитини – без світла та води, під настільними лампами та з налобними ліхтариками. Наразі в Інституті серця – 190 пацієнтів та 300 співробітників.

У дописі він зазначив, що лікарі не покидають лікарню ні на хвилину, ночують на роботі, щоб контролювати всі життєві показники пацієнтів.

"У цій нестандартній ситуації ми не втратили жодного хворого. Наш медичний фронт триматимемо до переможного кінця", – зазначив лікар.

З російського полону повернули ще 50 військових, зокрема захисників Азовсталі

З російського полону 24 листопада повернули ще 50 українських захисників. Це 20 нацгвардійців, 12 хлопців з ВМС, 10 бійців ЗСУ, шість – із Держприкордонслужби, двоє з тероборони. Про це повідомив у Телеграм голова Офісу президента Андрій Єрмак. Він зазначив, що серед обміняних – двоє офіцерів, 48 рядових і сержантів.

"Важливо, що нам вдалося повернути 19 оборонців Маріуполя, 12 з яких були евакуйовані з «Азовсталі», а також 15 полонених з ЧАЕС та 7 з острова Зміїний", – написав він.

У Головному розвідувальному управлінні Міноборони повідомили, що за військовими спеціальностями звільнені сапери, водії, медики, зв'язківці, стрільці та інші. Щонайменше 9 з визволених мають поранення. Найстаршому зі звільнених захисників виповнилося 44 роки, наймолодшому – 19.

З початку повномасштабної війни нашим спецслужбам уже вдалося звільнити з полону 1138 військовослужбовців. Представники України та Росії повідомляли про 3 обміни військовополоненими між 23 та 25 листопадом. 23 листопада обміняли 35 українських військових та одного цивільного на 35 російських військових, а 24 листопада – 50 українських військових на 50 російських полонених. 25 листопада російська сторона заявляла про обмін 9 українців на 9 ро-сіян, але в Україні офіційно про цей обмін не повідомляли.

Дослідники ISW припускають, що за допомогою обмінів РФ ймовірно намагається зменшити невдоволення в інформаційному просторі, особливо російських військових і політичних блогерів.

Зеленський: 4,950 українців і українок були нагороджені за хоробрість у боях посмертно

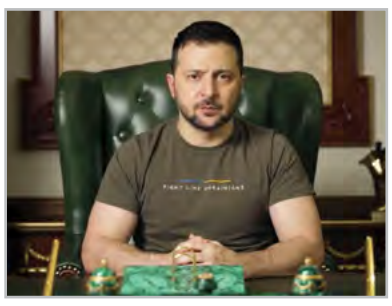

Президент України Володимир Зеленський повідомив, що загалом від 24 лютого вже понад 32 ти-сячі українців і українок були нагороджені за хоробрість у боях, 4,950 із них – посмертно.

«Маємо завжди пам'ятати, скільки людей віддали свої життя, щоб урятувати Україну й свободу», – наголосив президент у вечірньому зверненні 17 листопада.

Українська влада не розкриває загального числа захисників, що загинули у повномасштабній війні Росії проти України.

Раніше цього місяця голова Об'єднаного комітету начальників штабів США Марк Міллі заявив, що, за даними Пентагону, у війні в Україні було вбито близько 40 тисяч цивільних громадян України. «Це величезні масштаби людського горя», – сказав Міллі.

Загалом в лавах ЗСУ служать майже 60 тис. жінок

За час повномасштабного вторгнення на фронті загинула 101 жінка, що несла службу у лавах ЗСУ. Зникли безвісти – 50. Поранених – більше 100 жінок.

Про це повідомив міністр оборони України Олексій Резніков під час шостого жіночого форуму.

Загалом в лавах ЗСУ служать майже 60 тис. жінок. Безпосередньо в бойових діях приймають участь 5 тис.

350 жінок відзначені державними нагородами, а дві – отримали звання Героїв України посмертно. Це Інна Дереусова та Катерина Ступницька.

Перший запуск ARTEMIS на місяць

16 листопада о 1:47 за східним часом нарешті відбувся вдалий запуск місії Artemis 1. Старт відбувся із космічного центру NASA у Флориді, який транслювався в прямому ефірі. Попередні спроби виявилися невдалими через технічні та погодні причини.

Після виходу в космос протягом 3 тижнів космічний корабель «Оріон» за допомогою кількох супутників, випущених ним, збиратиме інформацію про все, що відбувається на Місяцеві. Через 25 днів, 11 грудня, очікується приземлення космічного корабля у Тихому океані.

Одне з важливих завдань цієї місії – випробувати тепловий щит, який захищає «Оріон» після повернення в атмосферу Землі.

В перспективі важливе завдання наступних місій Artemis – тривале перебування людини на Місяці з метою дослідження покладів різних корисних копалин та їх розробки.

Вже у 2024 році NASA планує перший пілотований політ на місяць місією Artemis 2 після 1972 року місією Аполлон. Перший запуск місії Artemis 1 планувався ще на 2016 рік з бюджетом у 8 мільярдів доларів, а відбувся аж тепер, перевищивши першочергову суму майже втричі. Тому під великим сумнівом залишається прогнозування наступного польоту місії вже з екіпажем.

To place ads, advertisement, and other messages: info@hromada.us
Hromada, PO Box 7026, 7 Pixley Ave, Corte Madera, CA 94976

ЛЮДИНА, ЩО ВІДДАЛА СЕБЕ ФРОНТУ

Мирослав Ґрех

У серпні цього року, в газеті під №57, ми друкували інтерв'ю з Михайлом Ухманом, колишнім бійцем ЗСУ і творцем фільму «Шлях поколінь», який транслювався в діаспорі в багатьох містах Каліфорнії, а до того – в багатьох містах світу. З того часу багато що змінилося, як в Україні, так і в цілому світі. Настав переломний момент у війні українців з рашистськими окупантами, українська армія здобула ряд локальних перемог, а росія, бомбардуючи ракетами українські міста та села, стала застосовувати геноцид, за що її в Європі й Америці визнали країною-терористом. Ми знову зв'язалися з паном Ухманом, який не переставав їздити на фронт, щоб дізнатися його бачення сучасної ситуації в Україні. Наш кореспондент Мирослав Ґрех узяв інтерв'ю в Михайла. Він тільки вернувся з фронту, й саме перед початком інтерв'ю в Києві вимкнули електрику, тож йому довелося вийти на вулицю, й там, ховаючись від дощу, вести розмову.

Мирослав Ґрех (в подальшому **М.Ґ.**): Приступімо до спілкування. З останнього інтерв'ю чимало змінилося на війні – Харків, Херсон, ситуація змінилась і в Україні, і в світі. Ви їздите на фронт. Що Ви там робите, знімаєте фільми?

Михайло Ухман (в подальшому **М.У.**): Не зовсім так. Мої фільми транслюються в США, в Канаді, у Великобританії. Завдяки коштам від показу й коштам благодійників я закуповую деяку техніку й доставляю нашим воїнам, паралельно слухаю історії тих, хто воює, роблю такі замітки на майбутнє. Якщо Бог дасть життя і здоров'я, то я розумію, що, де й про кого буду знімати. Зараз триває інформаційна війна.

М.Ґ.: Тобто Ви працюєте на інформаційному фронті?

М.У.: Так, крім того, привожу коптери, прилади нічного бачення й автомобілі.

М.Ґ.: Зараз робите якісь зйомки, коли приїжджаєте на фронт?

М.У.: Так, знімаю. Конкретно тих хлопців, які воюють. Не суто фільми, а документацію всього, що там відбувається.

М.Ґ.: Розумію, а потім уже на тому матеріалі будуть робитися якісь сценарії, так як Ви зробили «Шлях поколінь»?

М.У.: Планую зробити продовження «Шляху поколінь» та інше – про підрозділи «Омега» і «Альфа», про пілотів наших, які в небі винищують русню. Є кілька хороших задумок для сценаріїв, і все це для того, щоб показати американцям, чи, наприклад, китайцям, що ми можемо знімати фільми не гірші, а на рівні з ними.

М.Ґ.: Зрозуміло, Ви їздите самі чи зі зйомочною бригадою?

М.У.: Загалом я сам їжджу, але бувають певні люди, про них зараз не потрібно говорити. Скажемо так, я сам працюю.

М.Ґ.: Ясно. Як Ви оцінюєте обстановку на лінії фронту, що кажуть бійці?

М.У.: Я тільки сьогодні повернувся з передової. Був на східному напрямку, час від часу навідуюся туди. Ситуація важка, тому що, я думаю, багато українців недооцінили мобілізованих москалів. Хоча це гарматне м'ясо, але їх багато, і вони мають зброю. Тож зараз ведуться важкі бої за кожну позицію. Орки несуть просто фантастичні, величезні втрати, вони гинуть десятками, сотнями. Особисто бачив, як вони кидали на штурм танки, бронемашини й десятки піхоти. Після того, як наші відбиваються, їх повертається назад дуже мало. Але в росіян досі перевага в техніці, в зброї, і вони не зважають на людей, просто кидають на нашу артилерію, автомати, кулемети, танки весь цей москальський збрід. Я був у кількох прифронтових селах, там усе вщент зруйновано. Цікаво, що деякі з жителів раніше хотіли приходу русні, деякі голосували на тому псевдореферендумі, я проїхався селом, багато будинків зруйновано, от і отримали «руский мир», який прийшов до них у вигляді снарядів, танків і ракет, і настрої в них змінилися.

М.Ґ.: Москалота принесла їм «освобождєніє».

М.У.: Так, «освободілі» від нормального життя. Навіть церкви московського патріархату зруйнували. Ті попи, що молилися за рускіх слов'ян, зараз морально зруйновані. Ось як обернулося.

М.Ґ.: Розкажіть, будь ласка, трохи детальніше про свою спонсорську діяльність.

М.У.: Я знаю людей, які воюють уже давно. Це контрактники й мої друзі, з якими я разом воював. Це артилеристи, розвідка, аеророзвідка. Постійно буваю на позиціях і знаю, де є проблеми. Я не чекаю чиєїсь допомоги, а роблю все сам. Якщо знаю, де потрібні автомобілі – закриваю це питання. До мене багато звертаються: допоможи тут, там, але я допомагаю в місцях, де бачу проблеми. Не в тилу, а безпосередньо хлопцям в окопах, які вирішують справи оперативно. Завдяки діаспорі та нашим хорошим людям у нас кожного дня є гарні результати, кожного дня знищені окупанти та їхня техніка. Тобто, все для перемоги. Передачею на фронт займаюсь давно, доставлено близько 30 машин, багато різних коптерів (і по мільйону гривнів, і по сто тисяч, їх дуже багато, просто не лічив). Передана й оптика, великі суми направлені на ремонт машин, на закупівлю шин. Машини – це пікапи, джипи повнопривідні, датчики. Все, що потрібно. Кожен має своє поле бою, і я працюю в цьому напрямку. Тиждень тому ми привезли коптери, з цих коптерів хлопці позавчора підбили одну машину, двох москалів знищили і трьох поранили. Як думаєте – хороші інвестиції?

М.Ґ.: Звичайно, дуже хороші.

М.У.: А цих хлопців я знаю з 2016-2017 років. Вони професіонали з підрозділу «Омега». Також я допомагаю спецпідрозділам, СБУ, Нацгвардії, снайперам. Допомагаю знищувати окупантів.

М.Ґ.: Ви сказали, що кошти на ці справи надходять від показу фільмів.

М.У.: Так, від показів, і ще є допомога меценатів, діаспори, українського бізнесу, фермери нереально сильно допомагають. Є конкретні люди, блогери, громадські діячі, які знають мене не один рік, звичайні громадяни. Надзвичайно підтримує діаспора, особливо канадська й із США. Без них ми б програли давно. Може б і не програли, але було б дуже важко.

М.Ґ.: Чи можете когось назвати за прізвищами?

М.У.: Я не хочу когось окремого називати, бо помічників десятки. Бізнесмени з різних регіонів виділяють мені автомобілі, дехто купує дрони вартістю до мільйона гривень. Я всім вдячний. У мене є сторінка у фейсбуці, й кожного разу, якщо я щось у когось беру, я там їм висловлюю подяку. Офіційно звітую кожній людині, куди пішли її кошти – долари чи гривні. Все максимально прозоро, тому люди довіряють мені та допомагають. Я є, можна сказати, містком між нашими воїнами на фронті й тилом.

М.Ґ.: То коли нам чекати продовження фільму «Шлях поколінь»?

М.У.: Поки що ми обмірковуватимемо сценарій. По-перше, це великі гроші, яких зараз в мене немає, бо всі відправляю на фронт. Готуємось, є певні плани, задумки, але це лише ідеї, тому озвучувати їх поки не буду. І не тільки військових зніматиму, але, як Бог дасть життя і здоров'я, хочу робити стрічки про Київську Русь, про Козаччину.

М.Ґ.: Тобто історичні фільми?

М.У.: Так, от вчора був скандал з Netflix. Вони знімали фільм про Ярослава Мудрого та назвали його князем північної росії. Все це тому, що попередня влада України й навіть теперішня влада не працювали на міжнародний імідж України, знімали різний непотріб, забули про дипломатичний фронт, у нас дуже мало інформаційних каналів, слабеньке телебачення, на якому з'являються різні люди, які нічого не зробили для фронту, замість того, щоб зробити англомовні канали та вийти в світ. Саме тому росія нас перемагала на інформаційному фронті майже до сьогодення. І тому у світі не знають, що князь Ярослав – це український князь, за часів якого москви взагалі не було. Ось проблема нашої країни. І я цю проблему виправлятиму. Слава Богу, разом зі мною працюють і історики, і чиновники, які мене підтримують, небагато, але є команда продюсерів, режисерів, акторів. Ну і тепер, зберігаю надію, є певні зав'язки на США, Канаду, хочу залучити українських акторів, американських, канадських українського походження для таких фільмів. Планів дуже багато. Прошу Бога за життя і здоров'я, і все буде добре.

М.Ґ.: І за перемогу.

М.У.: Так, і за перемогу.

М.Ґ.: Чи плануєте приїхати до нас у гості?

М.У.: Хочу, але зараз мушу бути тут. Міг би презентувати свої фільми, однак мені совість не дозволяє виїхати. Значна кількість моїх друзів, побратимів загинули, яких сам хоронив, то зараз ніякого особистого життя, все для війни. Навіть моя родина деколи ображається, що не приділяю їй увагу, проте намагаюся пояснити, що, поки не переможемо, персональні плани треба забути.

М.Ґ.: 6-го грудня буде День ЗСУ. Ваша думка: як змінилася наша армія від початку війни? (тут наш зв'язок обірвався, в Києві зник інтернет...)

(через певний час...) **М.У.:** Дивіться на початок – 20014 рік. До цього року де-юре в нас була армія, а де-факто її не було. Воювали, головне, добровольці або військові, чим було, тим і воювали. Добре, що тоді вдалося зупинити навалу російських окупантів. Наступний прогрес відбувся вже після повномасштабного вторгнення, коли сотні українців взяли до рук зброю. Завдяки таким українським генералам, як Залужний, Марченко, Свірський, офіцерам середньої ланки, воїнам, величезній допомозі наших союзників, у першу чергу США, Англії, Канаді, Польщі, Прибалтійським країнам наша армія стала міцною. Уряди держав Західної Європи прокинулись, і перестали робити ту помилку, якої припустилися в 2014 році, нарешті почали нам помагати, зрозуміли, що росія – терорист. Сукупність факторів, починаючи від крутого нашого командування й закінчуючи кожним рядовим, який хоче навчатися, хоче знищувати ворога, зробила українську армію одною з найкращих у світі. Це не пафос, це факт. Знову ж таки, завдяки збройній підтримці союзників. Треба визнавати це.

М.Ґ.: Я постійно перевіряю новини. І весь час ми просимо: дайте танки, дайте літаки, дайте гармати. А де наша зброя? Може треба було з 2014 року готуватися до війни, розбудовувати й зміцнювати оборонпром? Як Ви думаєте?

М.У.: Так, ми не готувалися до війни. На жаль, справа не тільки в армії, а і в інформаційній політиці, в стратегії. Ми хотіли миру. Фактично, кожна людина хоче миру, не хоче воювати. Ми зробили помилку, повторили помилку давнини, коли понадіялися на "хороших русских", недооцінили їхні агресивні плани. Професійна армія і зброя потрібні не для нападу, а для захисту. Шкода, втім маємо тисячі жертв, а гроші виділяли на інше. Зараз мені, до речі, дуже подобається їздити відремонтованими чи новопрокладеними дорогами, але якби в нас була власна зброя, виготовлялися ті ж снаряди й міни, ситуація була б набагато краща. Коли б ми дійсно готувалися до війни всі ці роки, не відводили війська, можна було б уникнути біди. Нападають зазвичай на слабку країну. Як і в житті – нападають на слабких. Це відомо з дитинства: якщо ти слабкий, з тебе знущаються, зневажають, і перемагає сильніший. Зараз треба показати зуби. Повторюю, сильна армія – не для нападу, а для захисту. На жаль, зараз ціною десятків тисяч втрат ми повинні виправляти цю помилку. Я пам'ятаю, як в останні роки нам забороняли воювати, як нічого не вироблялося, ніякої зброї, забороняли стріляти. Пам'ятаю, й ще раз кажу, що тільки таким методом, в полум'ї боїв, гартується наша міць тепер, але ми втратили дуже класних людей, вони своїми життями зупиняли ворога.

М.Ґ.: Що б Ви хотіли ще сказати на адресу американської діаспори, чого хотіли б від нас більше?

М.У.: Просто більше допомагайте, оскільки росія не лише ворог України, вона зло в сучасному вигляді, вона терорист, з її диким населенням, з дикими корупційними звичаями, з розбійницьким способом життя. Вони заздрять всім, хто краще живе, і це спонукає їх знищувати більш успішних. Вони як орда татаро-монгольська, і якщо їх не зупинити, вони будуть загрожувати всьому світові. І кожен свідомий американець, канадієць, європеєць, японець або навіть китаєць став це розуміти. Ми з ними воюємо, а ви тільки допомагайте. Нам потрібні автомобілі, дрони, прилади спостереження нічного та денного бачення. Коли цього буде в достатку, зможемо зупинити ворога. Інформаційно треба виходити на вулиці та площі, говорити з корінними американцями, впливати на сенаторів, на всіх, щоб зрозуміли, що росіяни такі ж терористи, як ті, що напали на США в 2001 році. Це терористи, які вбивають невинних немовлят. Це зло, яке потрібно знищити. Діди та батьки сучасної української діаспори тікали за океан, ховаючись від «червоних» окупантів. Зараз у нас з'явився шанс знищити цих потвор і закінчити місію дідів і прадідів. Сьогодні настав час кари. Ходіть на мої покази, й тим допомагайте ЗСУ. Це найголовніше.

М.Ґ.: А зараз в яких містах проходять покази Ваших фільмів?

М.У.: Нещодавно були в штаті Коннектикут, зараз ведемо перемовини, щоб до кінця року, в грудні були ще в США, Великобританії, Канаді, Іспанії, можливо, в Австралії.

М.Ґ.: Крім фільму «Шлях поколінь», які ще фільми показуєте?

М.У.: Фільм про Кіборгів та про бої в Донецькому аеропорті маю повнометражний фільм. Не обмежуючись кіно, я видав книгу про людей, які почали воювати, називається «Люди волі»; до 2014 року вони жили простим життям, а зараз перетворилися на героїв, яким по 70 років, по 18, по 25. Періодично продаю книги «Люди волі», «Шляхи на війну» та купляю допомогу. Наскільки можу – роблю внесок до безпеки, потужності хлопців у битвах. Все заради ЗСУ.

М.Ґ.: І всі ми говоримо Вам спасибі за це. Ви робите велику та надзвичайно потрібну справу. Ви справжній патріот, і всім потрібно брати з Вас приклад.

М.У.: Дякую за добрі слова. Моє кредо зараз: «Всі сили для фронту, все для перемоги!» І ми неодмінно переможемо. Слава Україні!

М.Ґ.: Героям Слава!

Для розміщення реклами, оголошень, та інших повідомлень: info@hromada.us
Hromada, PO Box 7026, 7 Pixley Ave, Corte Madera, CA 94976

БОРІМОСЯ — ПОБОРЕМО

Ліза Гоц

«Борітеся – поборете! Вам Бог помагає! За вас правда, за вас слава і воля святая!» Це рядки з відомої поеми “Кавказ”, українського поета Тараса Григоровича Шевченка – символу свободи, сили та невичерпного патріотизму до Батьківщини.

А ви колись замислювалися, хто є по-справжньому сильною людиною? Думаю, що деякі б відповіли, що це той, хто має велику фізичну силу, дужий на вигляд, так би мовити, богатир. Проте покваплюся сказати, що це не зовсім так. Тобто, це твердження чисто теоретично підходить, але «сильна людина» – поняття ширше, вона не боїться розповісти про свої труднощі, має силу волі, вміє попросити допомоги, відстояти власні кордони. Це український народ і наша незламна армія, волонтери, медики, звичайно, електрики та загалом усі ті, хто бореться проти спільного ворога – недокраїни з недопрезидентом. Проте егоїстично називати сильними лише українців, адже зараз багато іноземців об'єдналися та створили різні організації по всьому світові задля допомоги моєму народу.

Однією з таких організацій є Blue/Yellow for Ukraine USA, з якою нещодавно нам вдалося зв'язатися та взяти інтерв'ю в Rima Ziuraitis – виконавчого директора Blue/Yellow for Ukraine USA, сестринської організації Blue/Yellow for Ukraine, яка доставляє нелетальну військову допомогу українським силам оборони безпосередньо на лінію фронту.

– Коли та ким була заснована організація Blue/Yellow for Ukraine USA?

– Литовська ініціатива "Blue/Yellow", заснована режисером шведського походження Jonas Ohman, з 2014 року підтримує збройний опір України. У США ж сестринська організація Blue/Yellow for Ukraine USA зареєстрована в 2019 році. Станом

на 24 лютого 2022 року менш ніж за місяць "Blue/Yellow" зібрали понад 20 мільйонів євро пожертвувань від литовського народу. Допомога надається безпосередньо солдатам, добровольцям та силам територіальної оборони, які воюють за свободу та суверенітет України.

– Яку саме допомогу ви надаєте нашій армії та за які кошти здійснюєте закупівлю всього необхідного, я маю на увазі: чи тільки за кошти з пожертв, чи ви маєте якихось спонсорів?

– О ні, ми не мали та не маємо жодного спонсора. Всі необхідні речі закуповуються лише завдяки донатам людей. Нам надходять пожертви з абсолютно різних країн, в тому числі з США та Литви. На зібрані кошти купуються каски, бронежилети, медикаменти, одяг і взуття. Наразі великою популярністю користуються дрони, різні прилади нічного бачення, а з настанням холодів – теплий зимовий одяг.

– Чи приїздили ви до України, безпосередньо на фронт до наших хлопців і дівчат?

– Так, звичайно. Остання наша подорож відбулась у вересні. Ми навідувалися на Херсонщину, до Києва та Тернополя, а також на Харківщину й безпосередньо в сам Харків. Насправді мені подобається Україна, вона дуже мальовнича, має автентичну атмосферу. Це те, чого ніколи не зможуть відняти в неї. Київ – чудове місце. Ми обов’язково скоро повернемося туди.

– Коли плануєте наступний візит до України, якщо не секрет?

– Хочемо приїхати в січні. Ми вже поступово закупляємо й готуємо все необхідне: медичну допомогу, взуття, теплу форму та ін.. Як ви знаєте, Blue/ Yellow for Ukraine USA – це сестринська організація Blue/Yellow for Ukraine у Литві, що розташована значно ближче до України. Тому ми приїздимо значно рідше, й це логічно, бо відстань від США до вашої країни не маленька. Проте Blue/Yellow for Ukraine, на чолі з Jonas Ohman, доставляють усе необхідне армії власноруч практично кожного місяця.

– Чи маєте ви друзів, які зараз борються за незалежність України? Чи можливо знайомих/родичів у нашій країні?

– Маю друга з Чикаго. Він воював на стороні України ще в далекому 2014 та знову повернувся на фронт цьогоріч. Також за цей час я познайомилася з великою кількістю українських волонтерів – чудові люди. До речі, моя прабабуся родом з Дніпра, ми з нею все ще час від часу листуємося.

– Думаю, що нашим читачам було б цікаво почути одну з історій, як ви приїздили на передову лінію до ЗСУ. Чи маєте таку?

– Звичайно! Я маю одну історію, вона значуща для мене. Якось ми поїхали до Херсонщини, щоб доставити деякі важливі пакунки солдатам. Нам сказали, що в нас буде щось на кшталт кемпінгу. Я здивувалась, але не заперечувала. Це прикольно. Ми провели неймовірний вечір, і я змогла зустрітися віч-на-віч з військовими. У них тоді був дуже складний день, проте вони мені показали, що таке справжній український незламний дух. Солдати весь час посміхалися та жартували, не дивлячись ні на що. Звичайно, варто зберігати оптимістичний настрій та не зневірятись, адже рано чи пізно ми переможемо.

В ту ніч я вперше побачила, як працюють HIMARS. Уявляєте, ці ракети пролітали прямо наді мною. Певно я до кінця життя цього не забуду. Після приїзду розказала всім колегам задля підняття духу.

– Як ви думаєте, чи важлива та робота, якою ви зараз займаєтеся?

– Безумовно. Перемога України важлива для цілого цивілізованого світу, для нашого світлого майбутнього. Ніхто не наділений правом відбирати свободу нації. Як американці, ми боротимемося за перемогу до останку. Як жителі Литви, розуміємо, що таке російська окупація та пропаганда.

Тому борімося — поборемо!

Earn more on your savings with a
HIGH-YIELD CERTIFICATE!

SPECIAL SHARE CERTIFICATE

3.29% APY*
FOR **13 MONTHS**

Перейдіть до **ukrainianfcu.org** для повного графіку роботи і адреси відділень.

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION
УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

ПРОПОНУЄМО ВСІ ВИДИ ПОСЛУГ!

- Чекові рахунки
- Ощадні рахунки
- Сертифікати
- Позики
- Кредити на Нерухомість
- Платіжні Картки VISA®
- Онлайн і мобільний банкінг

ЗАПРОШУЄМО ДО НАШИХ ВІДДІЛЕНЬ!

Citrus Heights, CA
7084 Auburn Blvd.
Citrus Heights, CA 95621
916-721-1188

Rancho Cordova, CA
11088 Olson Dr.
Rancho Cordova, CA 95670
916-894-0822

*APY is Annual Percentage Yield. Rates are effective as of 10/13/2022. Minimum deposit is $500. Rates may change at any time. No rate adjustment on prior share certificates. There is a penalty to withdraw the money (principal) you deposited into your Certificate before it reaches the maturity date; you may withdraw the dividend earned at any time w/o penalties. The APY will remain in effect for the term of the certificate. Dividends are compounded and credited quarterly. Fees may reduce earnings. Other rates and terms are available. UFCU reserves the right to terminate these offers at any time without any further notice. Membership subject to eligibility. Federally insured by NCUA. **Applies only to IRA share certificate accounts:** IRA Certificates are subject to IRS contribution limits. Additional deposits are not allowed into the same account. UFCU doesn't offer tax advice; consult a professional tax advisor for IRA contribution limits and deductions. Penalties apply for early withdrawal.

["Падати не страшно..."] початок на стор.3

родження побачити темряву, яка частково панує над суспільством боятися місця, в якому будуватимеш свою долю. Інколи свідомість малечі швидше переміщує страх до непотребу, субстантує його – але підсвідомо негативний відбиток зостається. Й у цьому випадку, якщо не почати вчасно лікування, встановити справжнє джерело проблеми буде важче.

До речі, залежно від хімічного складу та устрою мізків формується ступінь вразливості до негативних подій. Є люди, які крокують все життя з піднятою головою попри негаразди та болесті. А є люди, до яких образ жертви ніби клеєм приліплений. Відповідно до особливостей характеру треба підбирати й спеціаліста. Тобто є психологи, які дають домашнє завдання, є ті, які намагаються перетворити Вашу ненависть у любов, є ті, хто приділяє більше часу гармонії з довкіллям, а деякі зосереджується на практиці самовдоволення. І тут важливо підібрати не найдорожчого чи найпрославленішого спеціаліста – а того, в кого вийде знайти конект з Вами. Серед моїх пацієнтів була жінка, яка 12 років тужила за померлим сином, але техніка орієнтована на роботу з пам'яттю та прийняття ситуації, їй допомогла буквально за пів року знов побачити світ у кольорі. Втім, є речі, щодо яких в усіх спеціалістів думка одностайна: алкоголь заглушує біль на короткий час, потім він приносить більше додаткових проблем, ніж користі. На рахунок України можу стверджувати, що, поки війна не добігне кінця, вилікувати постраждалих повністю не вийде".

Чудовою новиною наприкінці нашої розмови для мене стало те, що команда Meyli знайшла компанію, яка погодилася перекласти додаток українською з великими знижками. Найбільше технологиня пишається

відсутністю вейт-листа (саме це була її першочергова місія, бо часто в людей не виходило записатися до висококваліфікованих спеціалістів через їхню надмірну зайнятість), абсолютною приватністю, методикою експозиційної терапії та доступом до відстежування результатів, яке Meyli робить для кожного користувача самостійно. Команда волонтерів працює над постійним оновленням діджитал-середовища, і наразі вони поставили за мету адаптувати своє базове лікування під специфіку подолання ще більшої кількості різноманітних панік і страхів, зокрема поганих сновидінь, а головне – підлаштувати інтерфейс та програмну начинку під Android.

У середньому пацієнти досягали гарних результатів за три місяці. Додаток призначений і для дітей, які замість казок слухають вибухи перед сном (хоча інколи й без сну), і для дорослих-біженців, які борються з відчуттям лузерства, невдачі та печаллю від втрати того, що слугувало невід'ємним доповненням їхніх внутрішніх "планет", і для тих, хто пережив горе, подібне до смерті малюка в пологовому будинку Запоріжжя, і для лікарів, які щодня збирають воїнів по частинах, і для бійцівських дружин, в котрих від коханих залишилися лише теплі спогади.

Хочеться вірити, що з допомогою таких сміливих новаторів-активістів, як Meyli, всі українці зможуть вилікувати свої скалічені душі та відшукати снагу далі рухатися стрімголов до власних мрій.

Знайти книгу, скачати додаток, записатися на консультацію та прочитати більше про Meyli Chapin можна тут:
https://www.meylichapin.com/

["Херсон+. Що далі?"]
початок на стор.1

але й не виграє її», – заявляє обережний перед тим у висловленнях канцлер Німеччини Олаф Шольц на з'їзді СДПН у Котбусі.

Що ж відбулося на Херсонщині, а найважливіше – чого нам чекати далі? Херсонська область безпосередньо примикає до окупованого Росією в 2014 році Криму, й мала бути першим форпостом оборони. Дивний стрімкий наступ російської армії в лютому ще потребує докладного розгляду та безперечного покарання винних у зраді та злочинній недбалості. На сьогодні влада назвала прізвище лише одного зрадника – помічника начальника херсонського Управління СБУ та начальника Антитерористичного центру за сумісництвом Ігоря Садохіна, якого затримано. Також звільнено з посади й позбавлено генерального звання керівника СБУ Херсонської області Сергія Криворучка. Та навіть біглий аналіз даних військових баз та інфраструктури дозволяє стверджувати, що зрадників і бездіяльних злочинців у рази більше. Вже 25 лютого росіяни почали наступ безпосередньо на Херсон, і формально повний контроль над містом отримали 3 березня. Та Херсон навіть беззбройним показував приклад нескореності й боротьби. Демонстрації під українськими синьо-жовтими прапорами тривали й під дулами російських танків і автоматів. Після втечі російських військ наприкінці березня – на початку квітня з лісової зони, яка під час озеленіння перетворювалася на пастку для ворога, українські війська обрали напрямки наступу для атаки. Спочатку дивували заяви офіційних осіб з української влади, які анонсували «наступ на Херсон», а робили їх і Президент України, і міністр оборони. Згідно з правилами воєнної науки, зазвичай, навпаки, слід або дезінформувати ворога, або приховувати інформацію. Тож анонсований наступ на Херсон виглядав зухвальством. Тим більше, що реальний наступ в'язнув у важких боях, хоч і приводив до поступового звільнення сіл у Миколаївській та Херсонській областях. Проте після успішної стрімкої атаки ЗСУ на Харківщині, яку проґавили російські війська, перелом у війні став явним для всіх сторін. Після наступу на Харківщині, «зухвальство» заяв почало виглядати як впевненість у своїх силах і вмотивована погроза ворогу. Будь-які заяви українців щодо майбутнього звільнення українських територій – від Херсону до Севастополя, Донецька і Луганська – вганяли в депресію, страх і паніку російську владу, російську армію, російських громадян. Заяви про деокупацію перетворилися на самостійний різновид зброї, зброї інформаційної, яка допомагала нашим військам примушувати ворога до втечі.

8 жовтня 2022 року командувачем Об'єднаного угруповання російських окупаційних військ в Україні був призначений генерал Сергій Суровікін. Суровікін – садист і масовий вбивця зі стажем навіть за мірками російської армії. Під час путчу ГКЧП в 1991 році, коли найзатятіша комуністична верхівка у своєму марення зберегти СРСР кинула армійські підрозділи в міста, єдиним офіцером-вбивцею виявився саме Суровікін. У ніч з 20 на 21 серпня, перебуваючи в чині капітана, саме Суровікін командував підрозділом з БМП, який роздавив і розстріляв трьох жертв. 7 місяців Суровікін був у тюрмі під арештом, та, зрештою, його звільнили, реабілітували, ще й підвищили у званні за часів «духовного батька Путіна» Єльцина, що засвідчує, що майбутніх окупантів ласкала й плекала умовно «ліберальна» російська влада. Серійний вбивця проявляв свої схильності до масового знищення і в Чечні, і в Україні з 2014 року, й от тепер покликаний Путіним як «рятівник» після ганебної військової поразки російських військ в боях під Куп'янськом, Ізюмом і Лиманом.

Саме з Суровікіним асоціюватиметься чергова поразка російських військ. Якщо проаналізувати російський медіа-простір (а він не самостійний і абсолютно контрольований і координований Кремлем), то можна помітити, що після призначення нового командувача російське населення почали готувати до чергової ймовірної втечі. В телевізійних студіях або в телеграм-каналах вишукувалася аргументація, чому військам потрібно перегруповуватися аж до переходу на лівий берег. Трохи дивовижно для росіян, що були спроби імітувати виїзд цивільного населення з Херсону. Дивовижно, бо не в російських звичках дбати про життя людей, як цивільних, так і військових. У кінці кінців, на початку листопада відбувся масовий відхід російських військ, і 11 листопада українська армія увійшла до Херсона. Увійшла не просто тріумфально, а, на відміну від окупантів, які зіткнулися з негацією з боку місцевих мешканців, всі відео засвідчували бурхливу радісну реакцію місцевого населення зі сльозами щастя. Масова втеча 30-тисячного угрупування поставила питання в адекватності вчинків нового командувача окупантів. Та розгадка криється в мостах, точніше, в їхньому тотальному знищенні: як відомого Антонівського, так і мосту в районі Нової Каховки, всіх 5 шляхів сполучення 2 берегів. Не лише Суровікін – російська армія, російська влада злякалися, що наступ на Херсон (який в їхніх головах вже сприймався як безумовний) завдяки мостам зупиниться (правильніше – тимчасово призупиниться) як мінімум на Чонгарі, що з'єднує «материк» з Кримом. Тобто, що українські батальйони у швидкому наступі через мости рушать далі: на Каховку. Мелітополь, Генічеськ, Бердянськ, Крим, Маріуполь тощо. Тож не 30 тисяч своїх військ рятував Суровікін, а, знищуючи мості та тікаючи з Херсону, він виконував завдання відтягувати момент звільнення українськими військами решти півдня України.

Та навіть відтермінувавши перекидання українських військ через Дніпро, Суровікін, Путін та інші не усвідомили, якими катастрофічними наслідками для Росії обернулася деокупація Херсона. Росія програла. Нам, українцям, це речення вже приємно читати. Та усвідомлення, що «Росія програла» прийшло до багатьох голів тих, хто, можливо, раніше мав якісь сумніви чи ілюзії. 14 листопада лідер Китаю Сі Цзіньпін і Президент США після тригодинної розмови в межах саміту G-20 провели брифінг, де зробили спільну заяву, що ядерної війни бути не повинно. Якщо від американського лідера це було й не дивно, то від Китаю, зверхника Росії, це було жорстко. Фактично «Піднебесна імперія» (у якої Росія перейшла до статусу васала) «дала по пальцях» Путіну, який носився з ядерним шантажем як з останнім аргументом. Перед цією заявою Сі Цзіньпіна та Байдена російський інформаційний простір рясніє заявами про «українську брудну ядерну бомбу», що означало, що нас готують до ядерного удару з боку Росії (буцімто удару у відповідь на «брудну бомбу»). І після того російські медіа в одну мить забули про «брудну бомбу». Херсон привів до геополітичних зрушень, і ці зрушення працюють на нашу користь.

Так, все ще не просто й триватиме довго, так, зараз через масовані обстріли російських фашистів в багатьох містах України годинами, днями нема світла, електрики, води, включно з моїм рідним Києвом. Так, наші жертви ще будуть великі. Так, Україну намагаються схиляти до якоїсь невигідної для українців «мирної угоди» з Росією. Та Херсон – це черговий символ української перемоги. Тож на питання «що далі?» відповідь однозначна: Далі українська перемога!

Слава Україні!

OKSANA MELNYK

$500 donation to a charity of your choice for each home bought or sold with Oksana.

"Oksana was a pleasure to work with on my first house purchase, ensuring a worry-free and amiable process for all the parties involved. Resourceful and detail-oriented, she was quick to respond to any inquiries and provide all the updates necessary. Oksana wasn't shy to negotiate better terms for me as a buyer, which is extremely rare to come across in today's competitive market. Her knowledge and confidence in closing the deal got us through the escrow with no glitch. In a heartbeat, I would recommend her to anyone looking for realtor services

— **Kat G.**

"I wholeheartedly recommend Oksana. She helped me to close the deal on my first home in San Francisco. San Francisco real estate market is complex and inelastic. Oksana is very proficient, prompt and has all required skills to be successful. She guided me through the process, was accommodative of the situation and provided me all the necessary guidelines to get the deal right."

— **Alexei B.**

Oksana Melnyk
Realtor®
925.378.9777
oksana.melnyk@compass.com
DRE 01955526

COMPASS

All material presented herein is intended for informational purposes only. Information is compiled from sources deemed reliable but is subject to errors, omissions, changes in price, condition, sale, or withdrawal without notice. All measurements and square footages are approximate. Exact dimensions can be obtained by retaining the services of an architect or engineer. This is not intended to solicit property already listed. Nothing herein shall be construed as legal, accounting or other professional advice outside the realm of real estate brokerage. Compass is a licensed real estate broker. Equal Housing Opportunity.

With every account, we open a relationship.

There comes a time when you need your bank to be more than transactional. During this pandemic, you may have found yourself in a place of serious financial need and felt let down. That's the thing—you may not think it matters who you bank with, until it matters who you bank with.

Wouldn't it be great to have a bank that comes through when you need it most? Switch to Fremont Bank and get the financial support you deserve.

Visit us at the Newark branch
or give us a call at
(510) 943-1021

Visit us at the San Francisco branch
or give us a call at
(415) 489-4451

FREMONT BANK

The Fremont Bank Way.

Equal Housing Lender | Member FDIC | NMLS #478471 | DEP-1529-1120

ПРОЩА ДО ОТЦЯ АГАПІЯ

Микола Гринь
Член Національної спілки журналістів України, лауреат мистецько-літературної премії імені Пантелеймона Куліша

[Початок у випуску №60]

...« О. А. Гончаренко народився Андрієм Гумницьким в 1832 році в Кривині, теперішня Житомирська область, в родині православного священника. Він закінчив Київський семінар і вступив до Печерської лаври. Посланий в Грецію, дописував до революційного російського журналу «Колокол», в якому пропагував скасування кріпацтва. Побоюючись арешту, він втік до Англії. В 1865 році переїхав до Америки й оселився в Сан-Франциско, щоб видавати газету для українського й російського населення Аляски. Гончаренко випустив російсько-англійський словник, а від 1868 до 1873 року друкував «Аляску геральд», підзаголовок «Свобода» англійською, російською й українською мовами. Гончаренко виступав проти зневаги над алеутами, чорними, китайцями та євреями.

Гончаренко часто писав про Україну й Тараса Шевченка. Він заснував першу слов'янську бібліотеку в Новому Світі. Коли покинув друкарську працю, за проханням розділив свій шрифт кирилиці між Смиртсоніян інститутом і Конгресовою бібліотекою при університеті Каліфорнії в Берклі, якій пізніше подарував власні папери.

Гончаренка «Споминки» видано в Коломиї в 1894 році, а Іван Франко писав про Гончаренка в журналі «Народ». Це заохотило молодих українців-соціалістів з околиці Коломиї виїхати до Каліфорнії, щоб створити «Українсько-Американську Комуну», або «Кооперативне братство». Ця скороминуща спільнота існувала на хуторі на початку XX ст.

Комишенер Герберт Брін, етнічний історик, кажучи, що відчував «велику честь і гордість», що його мама народилася в Україні, дав пропозицію статусу пам'ятника. Формальне відкриття пам'ятника відбудеться весною 1998 року».

Навіть таке поверхове окреслення біографії отця Агапія не дозволяє, на мою думку, говорити, що він був «незвісний ширшій громаді». А якщо доповнити іншими не менш важливими віхами його життєпис, що спробую зробити нижче, то перед нами постане справжній велетень духу, який, переінакшивши слова Івана Франка, впродовж життя наполегливо і самовіддано лупав скалу російського самодержавства і самодурства, популяризував рідну Україну в усьому світі й українізовував Америку. Лише відверто сказані та написані ним слова про мету життя «я клянусь до кінця життя ненавидіти все царське...» заслуговують зняття з голови капелюха та уклону до землі.

Московський прапор скинемо й поставимо жовто-блакитний...Наступна зупинка ходи-прощі на найвищій вершині каскаду Гейвардських крутосхилів. Там, де «Аляскоман», а так його ласкаво та шанобливо звали жителі півострова, знайшов свій вічний притулок. Як людина, що любила й пропагувала в Америці перекладені ним же твори Тараса Шевченка, отець Агапій перед відльотом своєї душі у вічний вирій теж обрав місце останнього спочинку. Поруч із могилою дружини-італійки Альбіни, з якою прожив у любові та злагоді 43 роки. Як і з місця останнього спочинку великого Кобзаря в Каневі, тут також видно до самого обрію хай не лани широкополі, але гори й полонини з лісами, і не Дніпро з кручами – все ж теж чути, як ревуть океан з затокою, що несе свої води ген до далекого крайнеба.

Паркан навколо могил прочани оперізують державними прапорами України та Сполучених Штатів Америки. Гуртується півча. Спалахує священний вогник у кадильниці отця Петра. Теплий вітер розносить пахощі ладану. Як і належить, батюшка тричі обходить і обкурює могили, вклоняється прочанам, а ті смиренно схиляють у поклоні перед спочилими свої голови. «Господу Богу помолімося...» – звучать слова духівника. А за тим високо в небо линуть слова нетлінних божественних піснеспівів «вічної пам'яті» та «зі святими упокій...» у напрочуд гармонійному виконанні хористів під орудою регента Марії Черепенко. Налаштувати досконалий спів допомагає їй метроном, а тоді голос пані Марії підхоплюють солісти Оксана та Святослав Стуси, а за ними до небес линуть голоси й решти співаків. Саме про таку потужну багатоголосу молитву рідною, українською мовою мріяв все життя отець Агапій.

У ході Першої світової війни в отця Агапія, як і в багатьох патріотів української землі, народилася велика надія на самостійність Української держави. «Тепер уже не вмру, – писав він, – поки не буде мій народ вільний. Може, моє тіло старе, однак дух молодий. У нашім краю будемо хазяйнувати по-своєму, та й у церкві співатимемо українською. Московський прапор скинемо, а на його місце поставимо жовто-блакитний... Наш край, джерело козацтва, як фенікс, воскресне на добро людям, вічну правду і волю...» Йому не судилося за життя чути жаданий духовний піснеспів українською в рідній краї. Та віриться, що тепер щорічне журливе «Алілуя» з прославленням Всевишнього коло могили доситеметься до його небесної оселі та звеселятиме душу спочилого патріота.

До прочан з щирими та проникливими словами проповіді звертається отець Петро. Він дякує людям за участь у прощі до святих могил, за нетлінну пам'ять про земляків, закликає до братолюбства, виконання Божих заповідей, згадує московських окупантів, які нині тероризують Україну та її жителів, просить разом з людьми Божої кари за вчинене ними кровопролиття.

Люди згадують життєвий шлях і добрі справи отця Агапія. Захоплюються яскравими сторінками його біографії. Та і як бути байдужим до хлопчика, родинне дерево якого тісними вузами пов'язане з козацько-шляхетним родом славетного патріота України, подільського, а після кальницького та вінницького полковника Івана Богуна – сподвижника Богдана Хмельницького. Таке коріння не давало йому спокою, він шукав джерела, з яких воно живилося життєдайними водами. І під час відвідування Афонських монастирів він таки знайшов там свого рідного дядька Дмитра Богуна, котрий на той час уже став отцем Дормидонтом. І там, на святих горах Афону, вони розпочали розбудову «Української Січі».

Однак до нелегкого шляху до святого Афону хлопчику Андрійку ще належало навчитися читати. Для цього він часто усамітнювався в дрімучому лісі батьківського хутора. Як і його потенційний улюбленець Тарас Шевченко, з допомогою сільського дяка рано освоїв Псалтир, Часослов. Займався самоосвітою. У вісім років батько відвозить хлопця здобувати освіту в Київську бурсу, де майбутній священнослужитель ставить за мету «спасатися од мира». З молодих років пробує аскетизм і веганство. Не їсть м'яса, відмовляється навіть від риби. По кілька днів голодує. Виховує себе таким, «що лютость не буде ганяти» його.

З відлетілими за обрій роками життя Андрія Гумницького, якого висвятив у священики з чернечим ім'ям Агапія, що з давньогрецької означає «добрий», «хороший», афонський митрополит, стає схожим на майбутні голлівудські чи то бойовики, чи то фільми жахів. Від несправедливого розстриження й позбавлення духовного сану через «неповагу до царя и православия», зроблених московськими антихристами в рясах, рятує те, що його рукопокладав саме афонський митрополит.

Можна довго розповідати про поневіряння отця Агапія, його тяжку роботу за шматок хліба насущного в різних країнах, замахи на його життя на замовлення московських пройдисвітів. Але Всевишній милостивий і посприяв вірному своєму синові смерть подолати. Всі ці життєві перипетії Агапій підсумовує словами: «Я втік з московської тюрми в широкий світ, тому що відчув у жилах вільну кров...» Він погоджується зі словами втікачів з московської імперії, з усією очевидністю правди українців, яких на той час там було майже 20 тисяч, які відмовляються повертатися назад після продажу Московією американцям Аляски, що вони «оставили Росію, бо не поважають царя і хочуть мати волю в їхній совісті», й оприлюднює висловлювання втікачів у пресі. Більше того, у своїй статті «Країна козаків у Північній Америці, або Аляска» Агапій Гончаренко переконує читачів, що ескімоське плем'я алеутів є сумішшю тубільців та запорізьких козаків, які в пошуках кращої долі прибули туди після зруйнування Січі чи були насильно виселені з рідної української землі царатом.

Але навіть всі знущання, переслідування, замахи на життя отця Агапія, його козацьке походження не зупиняють московитів, які повсюдно пишуть, що Агапій Гончаренко – «русский священник», хто став в Америці «первым русским православным священником и по приезде в Америку открыл русскую домовую церковь...» Звісно, що це не так. Як і те, що Південна Україна – це споконвічна «русская земля». Наші сусіди з піною біля рота переконують нині весь світ, нахабно фальсифікують історію й анексують українські території.

Для підтвердження українськості отця Агапія, цього козака в рясі, наведу ж його слова. В надрукованій в березні 1892 року в нью-йоркському російськомовному журналі «Прогрес» автобіографії він на весь світ заявив: «Я не русский, я имею свою народность и горжусь ею». Тим то й страшенна славна козацька сила, що в нас, панове молодці, була душа єдина...

* * *

Ось на такій ноті після стихлої журливої «Вічної пам'яті» та окроплення святою водою священних могил й хочу завершити свої думки про цьогорічне паломництво на Гейвардські пагорби. Про той особливий час прощі для вгамування духовної спраги, нагоду переосмислити свої духовні цінності та упорядкувати своє життя, час щирої молитви за упокій душі Андрія Гумницького або ж ієрея Агапія - справжнього патріота землі української. Землі, яка майже сім років знову обливається сльозами та кров'ю через тих же московських супостатів, через яких отцю Агапію довелося стати біженцем з рідного краю. Як і мільйонам нинішніх його земляків. І тому з особливою силою та благоволінням зверталися люди до Всевишнього, аби Він послав свій Промисел Божий для здійснення слів отця Агапія, що «незабаром весь світ встане: згубити і великого, і малого й ім'я московське – варварів-людожерів – з лиця землі...» З цією вірою, читаємо у його «Споминках», він і мріяв закрити востаннє свої очі і зіпнути навіки...Господи, хай збудеться воля сина Твого!

Щоб згинули наші вороги, як роса на сонці, співала на тих високих пагорбах вся прибула громада на чолі з отцем Петром славень України. Не встигли стихнути останні слова гімну «Ще не вмерла Україна», як потужним громом покотилися-полетіли через гори до океану й далі, можливо, й до самої України, й слова про червону калину, яку ми обов'язково підіймемо і рідну Україну звеселимо. Заспівувачем тут уже був народний артист України Анатолій Матвійчук, співали ж усі – від діток до сивочолих поважних людей у інвалідній колясці.

СИТУАЦІЯ В ЕКОНОМІЦІ (2022 ТА ПРОГНОЗ НА 2023 РІК)

ПОКАЗНИК	2022	2023
ВВП	4,73 трлн грн	6,28 трлн грн
% ВВП до попереднього року	68,0%	103,2%
Інфляція	29,3%	28,0%
Середня зарплата	14 тис.грн	18,3 тис.грн
Мінімальна зарплата на 1 січня	6,5 тис.грн	6,7 тис.грн
Курс долара (середній за рік)	32,3 грн	42,2 грн

To place ads, advertisement, and other messages: info@hromada.us
Hromada, PO Box 7026, 7 Pixley Ave, Corte Madera, CA 94976

ДЛЯ ДІТЕЙ

ЛЮБІТЬ УКРАЇНУ (1944)

Володимир Сосюра

Любіть Україну,
як сонце, любіть,
як вітер, і трави, і
води…
В годину щасливу
і в радості мить,
любіть у годину
негоди.

Любіть Україну
у сні й наяву,
вишневу свою
Україну,
красу її, вічно
живу і нову,
і мову її солов'їну.

Без неї — ніщо ми,
як порох і дим,
розвіяний в полі
вітрами.
Любіть Україну
всім серцем своїм
і всіми своїми
ділами.

Для нас вона в світі
єдина, одна
в просторів
солодкому чарі…
Вона у зірках, і у
вербах вона,
і в кожному
серця ударі.

У квітці, в пташині,
в електровогнях,
у пісні у кожній,
у думі, в дитячій
усмішці, в дівочих
очах
і в стягів багряному
шумі…

Як та купина, що
горить — не згора,
живе у стежках,
у дібровах,
у зойках гудків,
і у хвилях Дніпра,
і в хмарах отих
пурпурових.

В грому канонад, що
розвіяли в прах
чужинців в зелених
мундирах, в
багнетах, що в тьмі
пробивали нам шлях
до весен і світлих,
і щирих.

Юначе! Хай буде для
неї твій сміх,
і сльози, і все до
загину…
Не можна любити
народів других,
коли ти не любиш
Вкраїну!..

Дівчино! Як небо
її голубе,
люби її кожну
хвилину.
Коханий любить
не захоче тебе,
коли ти не любиш
Вкраїну…

Любіть у труді, у
коханні, в бою,
як пісню, що лине
зорею… Всім серцем
любіть Україну
свою — і вічні ми
будемо з нею!

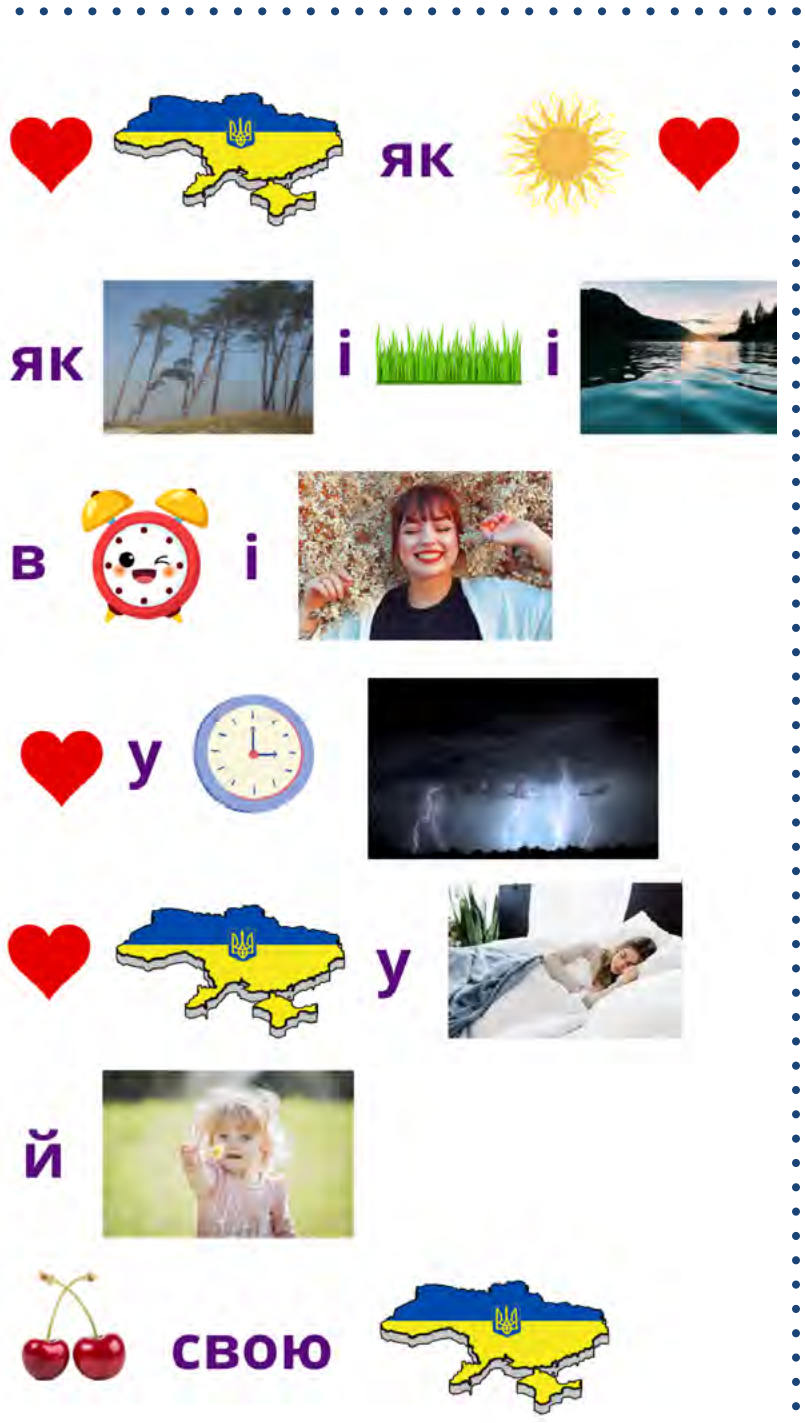

COFFEE4UKRAINE

ARTISAN Perk COFFEE

SCAN ME

perkartisancoffee.com

[НОТАТКИ за листопад]
початок на стор.1

щити український народ. І це саме те, про що заявив білоруський диктатор Олександр Лукашенко після саміту ОДКБ у Єревані.

Лукашенко дав зрозуміти, що йдеться не просто про знищення української держави, про що Путін говорив на початку війни. А про «знищення України». Не варто ставити питання, чим знищення України відрізняється від знищення Української держави. Знищення держави – те, що дійсно передбачалося в перші тижні війни – більша частина території України була б приєднана до Російської Федерації, а частина, що залишилася, отримала б маріонетковий уряд, який і завершив би справу об'єднання України з Росією та Білоруссю. При цьому Путін вважав, що населення окупованих регіонів не просто змушене буде змиритися зі своєю долею, але з радістю зустрічатиме «визволителів» і допомагатиме їм виявляти «нацистів» і «бендерівців».

Путін переконався, що ставка на прихильне чи хоча б байдуже ставлення українців до війни та окупації була помилковою. Достатньо порівняти кадри окупації та звільнення Херсона, щоб у цьому переконатися. Це навіть Путін здатний зрозуміти.

Звісно, втеча російської армії з Херсона ще раз продемонструвала примарність первісної мети Володимира Путіна, який розраховував блискавично захопити більшу частину України. Через дев'ять місяців від початку війни стає очевидним, що російська армія не здатна захистити території, захоплені в перші тижні війни, не кажучи вже про те, щоб окупувати нові землі. І втрата Херсона, який нещодавно проголосили обласним центром нового регіону Росії, наочно проілюструвала це фіаско.

Нездатність армії окупувати та захищати награбоване змушує російського президента переглянути найближчі цілі війни. Якщо в лютому Володимир Путін розраховував за кілька днів встановити контроль над Україною та повернути країну часів Віктора Януковича, то тепер його головне завдання – знищення української інфраструктури. По суті, це можна розцінювати як покарання населення України за небажання здаватися ворогові.

Невипадково в день, коли російське військове командування озвучувало своє ганебне рішення про втечу з Херсона, найближчий соратник Володимира Путіна та секретар російської Ради безпеки Микола Патрушев зустрічався з керівництвом Ірану. Очевидно, що метою візиту було поквапити Тегеран із постачанням нового озброєння, необхідного Москві для подальших ударів по критичній інфраструктурі України. І це ще одна російська ганьба, яку цілком можна порівняти з втечею з Херсона.

«Друга армія світу», що хизується своїм озброєнням, виявилася настільки архаїчною, що тепер у постачанні озброєнь залежить від країни, що десятиліттями перебуває під західними санкціями. Можна було б, звичайно, поцікавитися, на які такі потреби витрачався безрозмірний російський військовий бюджет, але російське злодійство споконвіку є більш сильним, ніж російський шовінізм.

Ясно, навіщо Путіну з Патрушевим потрібні ці дрони й ракети. Якщо вони не можуть завоювати Україну, так хоча б помстяться!

Тому з непокірності українців жити під окупацією та стати частиною «руского міра» зробили «путінський» висновок: тим гірше для самих українців. Тепер російський президент хоче вже не знищення українського суверенітету, а вбивства та вигнання самого українського народу. І для мене це аж ніяк не аналітичний висновок. Я пишу цей текст у темряві Києва. На вулицях не горять ліхтарі, не працюють світлофори. Більшість будинків у моєму районі відімкнено від електрики, вода після останнього масованого ракетного обстрілу з'явилася лише кілька годин тому. В багатьох людей немає ще й опалення, хоча температура на вулиці вже опускається до мінусової відмітки – а до зими ще ж тиждень. Бачу, що російські війська обстрілюють саме цивільні об'єкти, а не військову інфраструктуру. Втім, у Кремлі ніхто цього й не приховує. Прессекретар президента Путіна Дмитро Пєсков зазначив, що якщо українське керівництво хоче покласти край стражданням свого народу, то має виконати умови Кремля. Ті самі умови, які добревідомі нам з перших днів агресії – визнання російського статусу окупованих територій, демілітаризація з «денацифікацією», відмова від НАТО та навіть відносин з окремими країнами НАТО. Тобто створення умов, які б дозволили Росії повернутися знову й завершити «спецоперацію», здобути ті військові перемоги, які вже дев'ять місяців вислизають від Володимира Путіна. Ясно, що це – не заклик до перемовин.

Якби Путін насправді хотів реальної угоди, а не капітуляції України, він не вважав би за можливе діяти як ватажок терористичної організації, який намагається взяти в заручники мільйони людей. Однак знищення громадянської інфраструктури – це, перш за все, спроба змусити Україну капітулювати. Не миттям, то катанням. Не виходить перемогти на полі бою, доводиться поступатися вже захопленими територіями – що ж, у цьому випадку залишається лише сподіватися на знищення інфраструктури, на поступку українського керівництва перед перспективою голоду, холоду та хвороб.

І коли той самий Дмитро Пєсков стверджує після звільнення українськими військами Херсона, що хвилюватися з цього приводу не варто, все повернемо – це зовсім не спроба зробити хорошу міну при поганій грі. У Кремлі й справді можуть бути впевнені, що коли в українців не буде світла, тепла та води, вони все повернуть і виведуть свої війська з усіх «російських територій». Ще й самі проситимуть «все повернути»: і невідомо, чи погодиться тоді з їхніми благаннями Володимир Володимирович.

Проте поки ніхто не збирається погоджуватися з цими знущальними умовами припинення винищення українського населення, Путін продовжує його мордувати.

Російський президент може вважати, що нарешті знайшов правильний підхід до війни, що російські ракети та іранські дрони значно ефективніші, ніж його армія. Він більше не хоче воювати з солдатами. Він хоче воювати з жінками та дітьми.

Якщо не виправдовується розрахунок на те, що українці в розбомблених містах піднімуть повстання проти своєї влади та вимагатимуть від неї капітулювати перед Росією, то залишається надія на нову міграційну кризу, на втому європейців, на соціальні проблеми в країнах, які прийматимуть нові сотні тисяч біженців.

І така пристрасть до знищення демонструє не силу, а безсилля кремлівського диктатора. Якби його армія здобувала б перемоги та окупувала б нові українські регіони, Путін не мав би жодної необхідності руйнувати українські міста. А так його армія знищує навіть Херсон, щойно пограбований та залишений російськими військами. Херсон, нещодавно оголошений новим обласним центром Росії! Якби пропаганда Путіна була б ефективною і в неї вірили не зі страху та шовіністичних забобонів, а тому, що це правда, йому не було б важливо прагнути вигнання та знищення нелояльного населення та обмірковувати новий масштабний геноцид.

А так російському президентові доводиться лише сподіватися, що він усіх знищить, залякає та стане імператором крижаної пустелі, на яку він бажає перетворити Україну. Яке безглузде бажання маленької сірої людини, яка уявила себе повелителем світу!

["Перемогу можна здобути..."] початок на стор.1

часове виведення з ладу енергосистеми, а роботи з її запуску починаються одразу ж після відключення. Лишатися без електрики люди можуть від декількох годин до декількох тижнів.

Проте «блекаут», на думку експертів – це найгірший варіант подій, який навряд чи станеться, тож перейматись українцям нічого. Та скільки б нас не заспокоювали енергетики та експерти на телебаченні, «блекаут» – хоча й не всюди – все ж таки відбувся.

Унаслідок масованих обстрілів 23 листопада по всій території України, в багатьох регіонах зникло світло, водо- та теплопостачання, а без них поступово тануть шанси українців нормально зустріти цю зиму. У Генштабі Збройних Сил України розповіли, що в ході масованого удару по жилих будівлях та інфраструктурі Києва, Київської, Вінницької, Львівської, Кіровоградської, Запорізької, Харківської та Донецької областей росія випустила 67 крилатих ракет та до 10 ударних БПЛА «Ланцет», які в одну мить бездушно забрали життя безлічі українців.

Через жорстокі обстріли не стало світла й у сусідній Молдові: пресслужба НЕК «Укренерго» повідомила у фейсбуці, що причиною слугував перепад напруги у спільній з Україною енергомережі: «Через російські атаки відбувся стрибок частоти в нашій технічно спільній енергомережі, який спричинив втрату зв'язку Молдови з електричною мережею Європи, звідки країна отримує частку електричної енергії». Агресія росії проти України вкотре зашкодила не тільки українцям, але й громадянам інших країн.

Ще в середині листопада єврокомісарка з енергетики Кадрі Сімсон в інтерв'ю з «Радіо Свобода» розповіла, що країни ЄС робитимуть все можливе, щоб допомогти українським енергетикам відновити або повністю замінити зруйновані елементи, форми чи підстанції, а нові трансформатори прямують в Україну. Але поки чіткої інформації про те, що це обладнання вже доїхало немає.

Більшість ТЕС та ГЕС наразі частково знеструмлені. Та найбільше на енергетику вплинуло відключення від електромережі Рівненської, Південноукраїнської та Хмельницької атомних станцій. В «Енергоатомі» пояснили, що наразі станції працюють у проєктному режимі, без генерації у вітчизняну енергосистему; через зниження частоти в енергосистемі України на АЕС спрацював аварійний захист, через який всі енергоблоки автоматично відключені. «Також через зниження частоти зупинено живлення власних потреб Запорізької АЕС з енергосистеми України. Станція перейшла в режим повного блекауту», – повідомляє «Енергоатом». Щодо зупинення всіх енергоблоків Південноукраїнської АЕС речник «Енергоатома» Леонід Олійник сказав: «Це пов'язано з руйнуванням мереж, зі станцією все добре. Нема куди видавати електроенергію».

По закінченню повітряної тривоги ремонтні бригади разом із підрозділами ДСНС почали ліквідацію пошкоджень, але «Укренерго» в своєму зверненні зазначили: «Через сильний мороз та льодяний дощ в деяких регіонах аварійно-відновлювальні роботи на об'єктах, пошкоджених ракетами терористів, можуть тривати довше». Наскільки довше – не вказують.

У Києві ж станом на 24 листопада в більшості районах столиці світла немає вже понад добу. Мер Києва Віталій Кличко у своєму телеграм-каналі пише: «70% столиці поки залишаються без електрики. Енергетики докладають усіх зусиль, щоб якнайшвидше її повернути. Проте зазначають, що залежатиме це від відновлення балансу в енергосистемі України. Оскільки Київ є частиною загальнодержавної енергосистеми». Розповідає мер і про можливість переїзду деяких груп населення: «Якщо в когось із вас є будинок у передмісті Києва, то краще переїхати туди». Також вранці 24 числа до осель киян повернулося водопостачання, хоча без електрики вода лишається холодною. Варто зазначити, що значна кількість українських сімей має електричні, а не газові плити: тобто нагріти цю воду для вдоволення найпростіших людських потреб, у тому числі гігієнічних, у людей просто немає можливості. Але українці готові змиритися з подібними незручностями: росія ніколи не зрозуміє, що продовжувати нищити об'єкти української інфраструктури марно, адже наші громадяни ладні і вік жити без електрики, води та тепла – головне, що під своїм, а не ворожим прапором.

Окрім відсутності світла, з'являються проблеми зі зв'язком. У Мінцифрі розповіли, що обстріл 23 листопада призвів не тільки до повного знеструмлення багатьох селищ і міст, але й до падіння інтернет-трафіку. Значна частина країни потерпає від несправності мобільного зв'язку: люди не можуть зателефонувати чи написати рідним, що вони в безпеці, а ті, хто працюють через інтернет, лишилися на невідомий проміжок часу без роботи. «Базові станції та оператори фіксованого зв'язку перейшли на генератори. Мобільні оператори, де працюють вишки – перевантажені трафіком», – повідомив міністр цифрової трансформації Михайло Федоров. Також він зазначив, що Мінцифри вже допомагає організувати відвезення дизельного палива та вирішення інших операційних завдань: «Чітко знаємо, що робити, працюємо. І з кожною новою атакою будемо сильнішими, поки не переможемо».

Нині Київ перетворився на місто-вулик: ідучи вулицями столиці тільки й чуєш безкінечне дзижчання електрогенераторів поблизу окремих кав'ярень чи поодиноких аптек. Деякі торгівельні мережі розсилають СМС зі списком продуктових магазинів, які продовжують працювати попри цілковиту темряву, а поруч з адресами зазначено: «Працює від генератора».

Передумовою збільшення кількості електрогенераторів стало рішення Кабінету Міністрів України на засіданні 18 листопада про забезпечення безперешкодного митного оформлення електрогенераторів, трансформаторів, акумуляторів та інших енергогенеруючих засобів для фізосіб. Прем'єр-міністр України Денис Шмигаль розповів, що відтепер кожен українець здатен без сплати мита та ПДВ завезти в країну необхідні йому генератори та зарядні станції. Зроблено це з метою полегшення проходження опалювального сезону – інакше зустрічатимемо зиму при запалених свічках.

Та далеко не кожна українська родина, на відміну від власників кав'ярень або магазинчиків, може дозволити собі власний генератор для оселі, тому в столичних багатоповерхівках повністю темно. Можу припустити, що з «блекаутом» кількість пацієнтів із важким харчовим отруєнням в столичних лікарнях різко збільшиться, оскільки за такий термін без світла починають тануть навіть морозильні камери, хоча й на вулиці мінусова температура.

На додаток, вимкнення світла впливає на рух як громадського транспорту, так і водіїв автівок. Кількість ДТП із участю пішоходів у містах України встигла збільшитися ще до повного відключення електромережі, коли вимкнення світла відбувалося за стабілізаційними графіками. Нині ж, коли пів країни живе у млі, а світлофори не працюють майже ніде, кількість нерегульованих перехресть різко збільшилась, через що пішоходи, які не мають на собі світловідбиваючих елементів, наражають себе на небезпеку.

Через «блекаут» припинено рух трамваїв, на заміну яким за спеціальними маршрутами будуть їздити автобуси; київські поїзди метро через пошкодження енергосистеми держави курсуватимуть з інтервалом близько 10 хвилин, на деяких станціях навіть у години пік.

Українців обережно закликають готуватися до важкої зими, щоб не викликати паніку в суспільстві. Проте соціальна реклама на кшталт «помийте посуд руками, а не в посудомийці – це ж так по домашньому» мудрим людям дала зрозуміти, що насправді ситуація, на жаль, зовсім не втішна. Люди повсякчас використовують для освітлення ялинкові гірлянди на батарейках, а ціни на ринку ліхтарів зростають чи не на сотню гривень щодня. Кияни запасаються консервованою продукцією, питною водою та ковдрами, ніби зараз кінець лютого – як було на початку війни.

Телеграм-канал «Київ Новини» повідомляє про початок роботи «Пунктів незламності» – місць, де кияни матимуть змогу підзарядити телефон, зігрітися, отримати води та аптечку. Втім, значна кількість цих пунктів розташована на території шкіл та дитячих садків, куди, знаю з власного досвіду, досить часто не хочуть пускати чужих людей навіть в укриття під час повітряної тривоги.

Та ми, без сумнівів, все подолаємо. Адже будь-які морози в квартирах, відсутність гарячої води чи то ж відсутність освітлення – ніщо проти того, як живуть наші хлопці та дівчата на передовій. Поки ми мерзнемо в стінах будинків, можемо зайти до затишної кав'ярні, що працює від генератора, наші військові сплять на холодній землі та боронять нас від рашистів. І багато хто дуже добре це усвідомлює.

Kakinuki Law Office PC
垣貫法律事務所 PC

John Kakinuki, Attorney
弁護士 垣貫 ジョン

1050 Northgate Dr, Ste 270
San Rafael, CA 94903, USA

Tel 415-492-2011
Fax 415-492-2012
john@kakinukilaw.com
www.kakinukilaw.com

Ви можете підтримати нашу газету, якщо зробите одноразовий PayPal внесок чи виставите повторний щомісячний внесок і перейдете на сторінку після сканування QR-коду. Газета «Громада» є некомерційною організацією з правом на списання 501(c)(3) податків.

You could support our newspaper by following QR code to PayPal link where you could make one time payment or reoccuring monthly payments. Newspaper Hromada is a tax-deductible 501(c)(3) non-profit organization.

Для розміщення реклами, оголошень, та інших повідомлень: info@hromada.us
Hromada, PO Box 7026, 7 Pixley Ave, Corte Madera, CA 94976

Цікаві факти про ЗСУ:

- **8 років бойового досвіду.** Війна на сході України перетворила ЗСУ на загартоване боями військо. Через АТО і ООС пройшло пів мільйона захисників України. Головнокомандувач Валерій Залужний у липні 2014 був заступником командира сектора «С» в АТО, а начальник Генштабу Сергій Шаптала командував 128 гірсько-штурмовою бригадою під час боїв за Дебальцево.
- **Гендерна рівність.** У вересні 2018 р. ВР зрівняла жінок і чоловіків у правах для проходження військової служби. Це відкрило шлях у професію тисячам українок, які прагнули служити своєму народу. Тепер вже маємо першу українку, генерала ЗСУ – Тетяну Остащенко. Відсоток жінок серед особового складу української армії аналогічний до армій країн НАТО.
- **Децентралізація командування.** Заохочення ініціативи молодших командирів – нова філософія ЗСУ. У перші тижні саме ця децентралізація дозволила утримати оборону. Офіцери та сержанти ЗСУ, не чекаючи вказівок згори, брали ініціативу в захисті на себе.
- **Інститут сержантів.** На відміну від загарбників, які сповідують ще радянський підхід, коли окрема людина не грає ніякої ролі, у ЗСУ запроваджено інститут сержантів за аналогією сержантського корпусу, який є в арміях НАТО.
- **Сили спеціальних операцій.** ССО були створені у 2016, це наймолодший та найсучасніший рід військ у ЗСУ. За взірець брали стандарти НАТО.
- **Довіра до української армії.** Згідно з результатами дослідження про Довіру до інститутів суспільства та політиків, яке провів цього літа Центр Разумкова, найбільше українці довіряють Збройним силам України та волонтерам. Зокрема, ЗСУ довіряють 68% українців.
- **Непогані показники.** За кількістю резервістів Україна посідає дев'яте місце у світі, випереджаючи навіть США. Цього року Україна піднялася в рейтингу армій світу з 25 на 22 місце.

UKRAINIAN CATHOLIC UNIVERSITY FOUNDATION

РІЗДВЯНІ БЛАГОСЛОВЕННЯ!
Christmas Blessings!

Ми молимось за всіх, хто страждає внаслідок цієї несправедливої війни. Ми молимось за всіх, хто мужньо і жертовно захищає Україну.

Фундація Українського Католицького Університету безмежно вдячна усім своїм жертводавцям в Америці за віддану підтримку Українського Католицького Університету впродовж цього року. Ваша моральна і фінансова допомога дозволила УКУ й надалі залишатися маяком надії у цей надзвичайно важкий час. Щиро дякуємо!

Нехай Бог щедро благословить Вас і Вашу родину миром, радістю і перемогою у наступному році!

We pray for all of those who are suffering in this unjust war. We pray for those who bravely defend Ukraine.

Ukrainian Catholic University Foundation is grateful to its donors in the United States for their support of Ukrainian Catholic University throughout the year. Your support has enabled UCU to continue to be a beacon of hope during this tremendously difficult time. Thank you.

May God bless you and your family with peace and joy for the year to come.

LEARN MORE:

UCUFoundation.org | 773.235.8462

Law Offices Of Serhiy Nikolaichuk
Personal Injury, Estate Planning, Probates

Serhiy Nikolaichuk
Attorney at Law

Tel.: 415.980.0130
Fax: 888.979.8727
sn@sninjurylaw.com

4366 Auburn Blvd., #104
Sacramento, CA 95841

2950 Buskirk Ave., Unit 300
Walnut Creek, CA 94597

1350 Old Bayshore Hwy., Ste, 520
Burlingame, CA 94010

ПОДІЇ / EVENTS 2022

ГРУДЕНЬ/DECEMBER

Нд/Su	Пн/Mo	Вт/Tu	Ср/We	Чт/Th	Пт/Fr	Сб/Sa
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

3 ГРУ/DEC
CHARITY ANNIVERSARY EVENING "WAY TO FREEDOM"

Hromada

Де: Tiburon Yacht Club, 400 Trinidad Dr, Tiburon, CA 94920

Коли: Субота; 3-тє грудня; 18:00

Запрошуємо всіх приєднатися до нашого відзначення 5-річчя "Громади" з діджеєм Андрієм Лєсним, поспілкуватися з генерал-майором Кривоносом і підтримати Україну. Їжа та напої входять до програми.

Увесь прибуток буде направлено постраждалим від війни дітям.

Вартість квитка: $75 (рекомендоване пожертвування)

https://m.facebook.com/events/871474914291313/

6 ГРУ/DEC
ДЕНЬ СВЯТОГО МИКОЛАЯ

7 ГРУ/DEC
THE UKRAINE STARTUP CONFERENCE 2022

Startup Network Europe

Де: Online

Коли: Середа; 19:00 – 21:00 EET

Hosted live from Ukraine, The Ukraine Startup Conference 2022 is a non-profit webinar that will:

- Fundraise for Charities working in Ukraine. Click here to donate.
- Gather thousands of European Startup Founders and International Investors.
- Connect hundreds of Ukrainian Startups with Venture Capitalists and Angel Investors.

https://www.eventbrite.ie/e/the-ukraine-startup-conference-2022-tickets-276474140597

11 ГРУ/DEC
WINTER-SONGS - KITKA

WOMEN'S VOCAL ENSEMBLE

Kitka Women's Vocal Ensemble

Де: St. Bede's Episcopal Church, 2650 Sand Hill Road, Menlo Park, CA 94025

Коли: Неділя; 4:00 PM 6:00 PM

Advance Reservations Highly Recommended! Kitka's Wintersongs Concerts regularly sell out!

For more than two decades, Kitka's annual Wintersongs programs have explored songs from Eastern Europe that summon the return of light and hope in times of difficulty and darkness.

This December, Kitka sings in solidarity with Ukraine, giving voice to the lush harmonies of traditional Ukrainian polyphony as the program's centerpiece. The theme of this year's Wintersongs concert is "Shchedry Vechir," a common refrain in Ukrainian carols that translates into English as "A Generous Evening." In addition to offering an abundant feast of sacred and secular songs for the holiday season, these concerts will raise awareness of, and funds for, organizations providing critical humanitarian aid to victims of the war in Ukraine.

RESERVE ADVANCE TICKETS

$50 - Gold Circle Prime Front and Center Section

$30 - General Admission

$25 - Seniors (65+) & Students (ID required)

http://www.kitka.org/events/2022/dec11/wintersongs

18 ГРУ/DEC
СВЯТО МИКОЛАЯ 2022 | SVYATYI MYKOLAI IN SAN FRANCISCO

St. Michaels Ukrainian Orthodox Church and Ukrainian School of San Francisco / Українська Школа Сан-Франциско

Де: St. Michaels Ukrainian Orthodox Church, 345 7th St., San Francisco, CA 94103

Коли: Неділя; 12 PM

Запрошуємо всіх вас на щорічний День Святого Миколая.

Підготуйте з дітьми вірш, пісню, танець тощо та приєднайтеся до заходу у неділю, 18 грудня 2022 року, о 12:00 pm.

Along with your children, prepare a poem, song, dance, etc., and join the event on Sunday, December 18, 2022, at 12:00 pm.

Let's together create an unforgettable holiday for our children!

Please contact us here on the event page for any questions.

https://www.facebook.com/events/937853190953093

25 ГРУ/DEC
РІЗДВО ХРИСТОВЕ

Oleh Solyar

CLARINET & SAXOPHONE LESSONS FOR CHILDREN AND ADULTS in Citrus Heights, CA

Master of Arts in Performance and Conducting from Lviv (Ukraine) National Music Academy named after M. Lysenko
Over 30 years of teaching and performing experience

- Clarinet and Saxophone Professor at Drohobych Music College named after V. Barvinskyy (*1991 – 2022*)
- Wind Instruments Orchestra Conductor of Drohobych Music College (*2000 – 2022*)
- Head of Drohobych Music College Department of Wind and Percussion Instruments (*2014 – 2022*)
- Adjudicator of WindStars International Competition (*2021 and 2022)*
- Jazz Band Performer (*Alto Saxophone, 2000 – 2021*)

Contact me for a free 20-minute introductory lesson
at **(916) 809-3307**

olehsolyar@gmail.com

ОГОЛОШЕННЯ | ANNOUNCEMENT

Для розміщення реклами, оголошень та інших повідомлень звертайтесь info@hromada.us

To place ads and other announcements, please contact info@hromada.us

ВІДМОВА ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ | DISCLAIMER

«Громада» існує для обслуговування потреб української громади західного узбережжя та всіх, кого цікавить українська історія, культура й українські новини. Ми резервуємо за собою право на відмову друкувати будь-які матеріали. Газета «Громада» не може нести відповідальності за достовірність публікацій третіх осіб.

«HROMADA» exists to serve the needs of our Ukrainian community of the West Coast of the US and all those interested in Ukrainian history, culture and Ukrainian news. We reserve the right to refuse to print any materials. «Hromada» newspaper cannot be held liable for the reliability of third-party publications.